

MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

Judikatúra súdov EÚ

od 1. novembra 2014 do 6. februára 2015

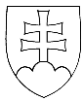
(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	3
B.	Oblasť: Azyl a víza.....	4
C.	Oblasť: Dane	6
D.	Oblasť: Doprava.....	7
E.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	8
F.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	9
G.	Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť	10
H.	Oblasť: Inštitucionálne právo	10
I.	Oblasť: Občianstvo EÚ	11
J.	Oblasť: Ochrana osobných údajov.....	12
K.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	13
L.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	14
M.	Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb	14
N.	Oblasť: Sociálna politika.....	15
O.	Oblasť: Štátna pomoc	19
P.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.....	19
Q.	Oblasť: Verejné obstarávanie	20
R.	Oblasť: Životné prostredie.....	21
II.	Judikatúra Všeobecného súdu	25
A.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	25
B.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	27
C.	Oblasť: Inštitucionálne právo.....	29
D.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	30
E.	Oblasť: Prístup k dokumentom	31
F.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	31
G.	Oblasť: Štátna pomoc	33
H.	Oblasť: Verejné obstarávanie	36

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-140/13 Altmann a i. (12. 11. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Smernica 2004/39/ES – Článok 54 – Povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, ktorú majú vnútroštátne orgány pre finančný dohľad – Informácie týkajúce sa podvodnej investičnej spoločnosti v súdnej likvidácii“

Spoločnosť Phoenix, teraz v likvidácii, bola obchodnou spoločnosťou fungujúcou na investičnom podvode. Poškodení sa domáhali prístupnosti informácií o tejto spoločnosti, pričom k niektorým z nich im bol z dôvodu mlčanlivosti odmietnutý prístup. Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátny orgán pre finančný dohľad sa môže v rámci správneho konania dovoľávať povinnosti zachovať služobné tajomstvo voči osobe (v tomto prípade poškodeným), ktorá v prípade, ktorý nepatrí do oblasti trestného práva alebo do občianskoprávneho alebo obchodného súdneho konania, od neho požaduje prístup k informáciám týkajúcim sa investičnej spoločnosti, ktorá je v súdnej likvidácii. Toto platí aj v tom prípade, keď podstata obchodného modelu tejto spoločnosti spočívala v podvode veľkého rozsahu, ktorého cieľom bolo vedomé poškodenie investorov, a viacerí zodpovední zástupcovia uvedenej spoločnosti boli odsúdení na tresty odňatia slobody.

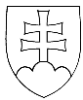
C-443/13 Reindl (13. 11. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov v oblasti politiky hygieny – Nariadenie (ES) č. 2073/2005 – Príloha I – Mikrobiologické kritériá uplatniteľné na potraviny – Salmonella v čerstvom hydínovom mäse – Nedodržanie mikrobiologických kritérií konštatované v štádiu distribúcie – Vnútroštátna právna úprava ukladajúca sankcie prevádzkovateľovi potravinárskeho podniku, ktorý vykonáva činnosti len v štádiu maloobchodného predaja – Súlad s právom Únie – Účinný, odrádzajúci a primeraný charakter sankcií“

Správny orgán v Innsbrucku udelil vedúcej pobočky maloobchodnej predajne s potravinami pokutu za nedodržanie maximálnych hodnôt baktérie Salmonella Thyphimurium stanovených právom EÚ v jednom z predávaných výrobkov. Vnútroštátny súd mal pochybnosti o rozsahu zodpovednosti prevádzkovateľov potravinárskych podnikov, ktorí vykonávajú činnosti len v štádiu distribúcie. Súdny dvor však rozhodol, že všetky stupne distribúcie musia dodržiavať mikrobiologické kritériá týkajúce sa čerstvého hydínového mäsa. Navyše, právo EÚ v zásade nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá trestá prevádzkovateľa potravinárskeho podniku, ktorý vykonáva činnosti výlučne v štádiu distribúcie, pokiaľ je v súlade so zásadou proporcionality.

C-310/13 Novo Nordisk Pharma (20. 11. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 85/374/EHS – Ochrana spotrebiteľa – Zodpovednosť za chybné výrobky – Vecná pôsobnosť smernice – Osobitné systémy zodpovednosti existujúce v čase oznámenia smernice – Prípustnosť vnútroštátneho systému“

zodpovednosti, ktorý umožňuje získanie informácií o nežiaducich účinkoch farmaceutických výrobkov“

Nemecká vnútroštátna právna úprava zakotvuje osobitný systém zodpovednosti, ktorý v praxi znamenal, že spotrebiteľ môže od výrobcu lieku žiadať informácie o nežiaducich účinkoch tohto výrobku. Kompatibilita tejto právnej úpravy s právom EÚ bola spochybnená na vnútroštátnom súde, ktorý sa obrátil na Súdny dvor. Súdny dvor v tejto veci odpovedal, že právo spotrebiteľa požadovať od výrobcu výrobku informácie o nežiaducich účinkoch tohto výrobku nepatrí medzi body, ktoré smernica 85/374 upravuje, a preto nespadá do pôsobnosti tejto smernice. Právo EÚ teda predmetnej vnútroštátnej právnej úprave neodporuje.

C-282/13 T-Mobile Austria (22. 1. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Elektronické komunikačné siete a služby – Smernica 2002/20/ES – Článok 5 ods. 6 – Práva na používanie rádiových frekvencií a čísel – Smernica 2002/21/ES – Článok 4 ods. 1 – Právo na odvolanie proti rozhodnutiu národného regulačného orgánu – Pojem ‚podnik dotknutý rozhodnutím národného regulačného orgánu‘ – Článok 9b – Prevod individuálnych práv na používanie rádiových frekvencií – Prerozdelenie práv na používanie rádiových frekvencií v dôsledku fúzie dvoch podnikov“

T-Mobile Austria sa neúspešne snažila získať postavenie účastníka konania v konaní pred príslušným národným regulačným orgánom, v ktorom išlo o schválenie zmeny vlastníckej štruktúry vyplývajúcej z prevzatia spoločnosti Orange Austria spoločnosťou Hutchison. Súdny dvor rozhodol v prospech T-Mobile Austria a skonštatoval, že podnik možno považovať za dotknutú osobu v zmysle čl. 4 ods. 1 smernice 2002/21, ak je tento podnik konkurentom podniku alebo podnikov, ktoré sú účastníkmi konania o schválenie prevodu práv na používanie rádiových frekvencií a adresátmi rozhodnutia národného regulačného orgánu, a ak toto rozhodnutie môže mať vplyv na postavenie tohto prvého podniku na trhu.

B. Oblasť: Azyl a víza

C-166/13 Mukarubega (5. 11. 2014)

C-249/13 Boudjlida (11. 12. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Vízová, azylová, prisťahovalecká politika a iné politiky, ktoré sa týkajú voľného pohybu osôb – Smernica 2008/115/ES – Vrátenie neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín – Postup prijímania rozhodnutia o návrate – Zásada dodržiavania práva na obhajobu – Právo neoprávnene sa zdržiavajúceho štátneho príslušníka tretej krajiny byť vypočutý pred prijatím rozhodnutia, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy – Odmietnutie správneho orgánu udeliť takémuto štátnemu príslušníkovi povolenie na pobyt na základe azylu, spojené s povinnosťou opustiť štátne územie – Právo byť vypočutý pred vydaním rozhodnutia o návrate – Rozsah tohto práva“

Súdny dvor sa v týchto veciach vyjadril k rozsahu práv štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členského štátu a ich práv byť vypočutý v kontexte návratovej smernice. Pritom zdôraznil najmä dôležitosť toho, aby právo dotknutej osoby byť

vypočutý bolo dodržané pri rozhodovaní o oprávnenosti jej pobytu na území členského štátu. Naopak, v zásade nie je potrebné, aby dotknutá osoba bola (opätovne) vypočutá v súvislosti s prijatím rozhodnutia o návrate a aby jej boli oznámené dôkazy, z ktorých vnútroštátny orgán zamýšľa vychádzať pri tomto rozhodnutí.

Spojené veci C-148/13, C-149/13, C-150/13 A (2. 12. 2014)

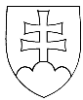
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Smernica 2004/83/ES – Minimálne ustanovenia pre priznanie postavenia utečenca alebo osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu – Článok 4 – Posudzovanie skutočností a okolností – Spôsoby posudzovania – Prijatie určitých dôkazov – Rozsah právomocí príslušných vnútroštátnych orgánov – Obava z prenasledovania na základe sexuálnej orientácie – Rozdiely medzi na jednej strane obmedzeniami týkajúcimi sa overení písomných alebo iných vyhlásení a dôkazov o údajnej sexuálnej orientácii žiadateľa o azyl a na strane druhej obmedzeniami, ktoré sa uplatňujú na overenia týchto skutočností v súvislosti s inými dôvodmi prenasledovania – Smernica 2005/85/ES – Minimálne normy týkajúce sa konania o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca v členských štátoch – Článok 13 – Požiadavky kladené na osobný pohovor – Charta základných práv Európskej únie – Článok 1 – Ľudská dôstojnosť – Článok 7 – Rešpektovanie súkromného a rodinného života“

V tomto rozsudku Súdny dvor objasnil spôsoby, akými vnútroštátne orgány môžu posudzovať dôveryhodnosť tvrdení žiadateľov o azyl o ich sexuálnej orientácii. Vnútroštátny spor sa týkal žiadostí o azyl podaných príslušníkmi tretích štátov založených na obave pred prenasledovaním vo svojej krajine pôvodu z dôvodu ich homosexuality. Tie boli zamietnuté z dôvodu, že dôveryhodnosť uvádzanej sexuálnej orientácie sa nepreukázala. Súdny dvor rozhodol, že tvrdenia žiadateľa o azyl o jeho sexuálnej orientácii predstavujú iba východiskový bod preskúmania jeho žiadosti, pričom každá žiadosť musí byť posúdená individuálne. Následne Súdny dvor uviedol niekoľko odporúčaní týkajúcich sa spôsobov takéhoto posúdenia zo strany vnútroštátnych orgánov. Prítom zdôraznil dôležitosť základných práv žiadateľa.

C-542/13 M'Bodj (18. 12. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Charta základných práv Európskej únie – Článok 19 ods. 2 – Smernica 2004/83/ES – Minimálne ustanovenia pre priznanie postavenia utečenca alebo osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu – Osoba oprávnená na doplnkovú ochranu – Článok 15 písm. b) – Týranie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo sankcie uložené žiadateľovi v jeho krajine pôvodu – Článok 3 – Výhodnejšie normy – Žiadateľ, ktorý trpí vážnou chorobou – Neexistencia primeranej liečby v krajine pôvodu – Článok 28 – Sociálna ochrana – Článok 29 – Zdravotná starostlivosť“

V tomto prejudiciálnom konaní sa riešila otázka, či má štátny príslušník tretieho štátu, ktorý získal povolenie na pobyt na území členského štátu podľa jeho vnútroštátnej právnej úpravy, právo na poskytnutie plnení vyplývajúcich z práva EÚ, a to sociálnu ochranu a zdravotnú starostlivosť. Súdny dvor objasnil, že takíto štátni príslušníci majú na tieto plnenia nárok len v tom prípade, ak sa povolenie na pobyt získané podľa vnútroštátnej právnej úpravy dá považovať za povolenie, ktoré zahŕňa udelenie postavenia doplnkovej ochrany. Platí teda, že členský štát, ktorého právna úprava za určitých podmienok nad rámec povinností stanovených

právom EÚ upravuje právo na pobyt v uvedenom členskom štáte pre cudzinca, ktorý trpí určitou chorobou, nemusí poskytnúť takúto sociálnu ochranu a zdravotnú starostlivosť.

C-562/13 *Abdida* (18. 12. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Charta základných práv Európskej únie – Článok 19 ods. 2 a článok 47 – Smernica 2004/83/ES – Minimálne ustanovenia pre priznanie postavenia utečenca alebo osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu – Osoba oprávnená na doplnkovú ochranu – Článok 15 písm. b) – Týranie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo sankcie uložené žiadateľovi v jeho krajine pôvodu – Článok 3 – Výhodnejšie normy – Žiadateľ, ktorý trpí vážnou chorobou – Neexistencia primeranej liečby v krajine pôvodu – Smernica 2008/115/ES – Vrátenie neoprávnené sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín – Článok 13 – Opravný prostriedok s odkladným účinkom – Článok 14 – Záruky v období pred návratom – Základné potreby“

Belgická vnútroštátna úprava nepriznávala odkladný účinok opravnému prostriedku proti rozhodnutiu o návrate a nestanovovala, že budú zabezpečené základné potreby dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny, až kým nebude vydané rozhodnutie o opravnom prostriedku podanom proti takémuto rozhodnutiu, a to predovšetkým v súvislosti s jeho vážnym zdravotným stavom. Súdny dvor v nadväznosti na prejudiciálnu otázku rozhodol, že právo EÚ takejto vnútroštátnej právnej úprave odporuje.

C. Oblasť: Dane

Spojené veci C-131/13, C-163/13 a C-164/13 *Schoenimport "Italmoda" Mariano Previti* (18. 12. 2014)

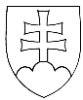
„Návrhy na začatie prejudiciálneho konania – DPH – Šiesta smernica – Prechodný režim obchodu medzi členskými štátmi – Tovar odoslaný alebo prepravený v rámci Spoločenstva – Podvod spáchaný v členskom štáte doručenia – Zohľadnenie podvodu v členskom štáte odoslania – Zamietnutie uplatnenia práv na odpočet, oslobodenie alebo vrátenie – Absencia ustanovení vnútroštátneho práva“

Vo všetkých troch konaniach išlo o možnosť príslušného orgánu odmietnuť uplatnenie oslobodenia od DPH v prípade podvodu. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ poskytuje právny základ pre takéto odmietnutie, a to aj keď neexistujú ustanovenia vnútroštátneho práva upravujúce takéto odmietnutie, ak sa na základe objektívnych okolností preukázalo, že táto zdaniteľná osoba vedela alebo mala vedieť, že transakciou uvedenou ako základ dotknutého práva sa podieľala na podvode v oblasti DPH, ku ktorému došlo v rámci reťazca dodaní. Uplatnenie práva na odpočet je možno odmietnuť aj vtedy, keď k tomuto podvodu došlo v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom sa požiadalo o uplatnenie týchto práv, a keď zdaniteľná osoba v tomto druhom členskom štáte dodržala formálne podmienky stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi na uplatnenie uvedených práv.

C-87/13 X (18. 12. 2014)

C-133/13 Q (18. 12. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sloboda usadiť sa – Voľný pohyb kapitálu – Daňová právna úprava – Daň z darovania – Daň z príjmov – Daňovník nerezident –

Odpočítateľnosť výdavkov súvisiacich s historickou pamiatkou obývanou jej vlastníkom – Nemožnosť odpočtu v prípade pamiatky iba z dôvodu, že pamiatka chránená v štáte bydliska nie je chránená v štáte zdanenia – Oslobodenie ‚vidieckeho majetku‘ od dane – Neoslobodenie v prípade majetku nachádzajúceho sa na území iného členského štátu“

Vo veci C-87/13 si daňovník nemohol odpočítať zo svojich príjmov určité výdavky súvisiace s údržbou jeho obydlia, zámku nachádzajúceho sa v inom členskom štáte a chráneného právnou úpravou tohto členského štátu o ochrane pamiatok, iba z dôvodu, že uvedený zámok nie je chránený právnou úpravou Holandska o ochrane pamiatok. Vo veci C-133/13 holandské daňové orgány odmietli uznať postavenie vidieckych majetkov („landgoed“) nehnuteľnostiam, ktoré dotknutá osoba vlastní v inom členskom štáte ako Holandsku, a teda neumožnila oslobodenie týchto nehnuteľností od dane z darovania. V oboch prípadoch išlo o nemožnosť využitia výhody, ktorá bola odopretá daňovníkom z dôvodu, že sa nehnuteľnosti nachádzali v inom členskom štáte ako v Holandsku, pričom cieľom vnútroštátnej úpravy bolo zachovanie kultúrneho a historického dedičstva. Súdny dvor v oboch prípadoch síce uznal, že ustanovenia vnútroštátneho práva môžu odrádzať daňovníkov, aby vykonávali svoju činnosť na území iného členského štátu, ale skonštatoval, že daňovníci sa nenachádzajú v objektívne porovnateľných situáciách.

D. Oblasť: Doprava

C-394/14 Siewert a i. (14. 11. 2014)

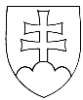
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Rokovací poriadok – Článok 99 – Letecká doprava – Nariadenie (ES) 261/2004 – Dlhé zdržanie letu – Práva cestujúcich na kompenzáciu – Podmienky, ktoré by leteckého dopravcu oslobodili od povinnosti poskytnúť svojim cestujúcim náhradu – Pojem „mimoriadne okolnosti“ – Lietadlo poškodené nárazom vozidla so schodíkmi“

Letecký dopravca zamietol žiadosti svojich cestujúcich, ktorými požadovali kompenzáciu za viac ako 6-hodinové meškanie lietadla. Toto meškanie vzniklo následkom poškodenia štruktúry krídla, ktoré bolo spôsobené nárazom vozidla so schodíkmi. Súdny dvor v odôvodnenom uznesení rozhodol, že takáto nehoda sa musí považovať za súčasť bežného výkonu činností leteckého dopravcu, a teda nepredstavuje mimoriadnu okolnosť, ktorá by leteckého dopravcu oslobodila od povinnosti poskytnúť svojim cestujúcim náhradu.

C-573/13 Air Berlin (15. 1. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 1008/2008 – Letecké dopravné služby – Článok 23 ods. 1 druhá veta – Transparentnosť cien – Elektronický rezervačný systém – Letecké cestovné – Uvádzanie vždy konečnej ceny“

Nemecké združenie na ochranu spotrebiteľov napadlo na vnútroštátnom súde spôsob zobrazenia cestovného v rámci elektronického rezervačného systému leteckej spoločnosti Air Berlin. Vnútroštátny súd sa Súdneho dvora pýtal na povinnosť zobrazenia konečnej ceny. Súdny dvor odpovedal, že v rámci elektronického rezervačného systému sa konečná cena, ktorá sa má zaplatiť, má uviesť pri každej informácii o cenách za letecké dopravné služby vrátane prvej informácie o týchto cenách a nemá sa uvádzať len pri leteckej dopravnej službe, ktorú si

zákazník vyberie, ale aj pri každej leteckej dopravnej službe, ktorej cena sa zobrazí. Cieľom je totiž umožniť spotrebiteľovi efektívne porovnávať ceny jednotlivých dopravcov.

E. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

Spojené veci C-581/13 P a C-582/13 P Intra-Press v. Golden Balls (20. 11. 2014)

„Odvolanie – Ochranná známka – Nariadenie (ES) 40/94 – Článok 8(1)(b) – Článok 8(5) – Slovná známka GOLDEN BALLS – Odpor majiteľa skoršej slovnej známky BALLON D'OR – Relevantná verejnosť – Podobnosť znakov – Pravdepodobnosť zámeny“

Súdny dvor sa zaoberal odvolaním proti rozsudkom Všeobecného súdu¹, ktoré sa týkali registrácie označenia GOLDEN BALLS ako ochrannej známky Spoločenstva. Podľa Všeobecného súdu existovala iba malá možnosť zámeny so skoršou ochrannou známkou BALLOON D'OR, a tak mohli byť registrované obe. Súdny dvor odvolaniam čiastočne vyhovel. Zároveň rozhodol aj vo veci samej a sčasti zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho senátu ÚHVT, nakoľko ÚHVT podľa neho nevykonal potrebné posúdenie. ÚHVT mal podľa Súdneho dvora prehodnotiť možnosť, či známka BALLOON D'OR mala dobrú povesť a či by jej registrácia novej známky mohla uškodiť, ak by si verejnosť tieto dve známky spájala.

C-364/13 International Stem Cell (18. 12. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 98/44/ES – Článok 6 ods. 2 písm. c) – Právna ochrana biotechnologických vynálezov – Partenogenetická aktivácia oocytov – Výroba ľudských embryonálnych kmeňových buniek – Patentovateľnosť – Vylúčenie ‚využívania ľudských embryí na priemyselné alebo obchodné účely‘ – Pojmy ‚ľudské embryo‘ a ‚organizmus spôsobilý spustiť proces vývoja ľudského jedinca“

Súdny dvor v tejto veci nadviazal na svoje predchádzajúce rozhodnutie vo veci *Brüstle*² a rozhodol, že v zmysle práva EÚ neoplozené ľudské vajíčko, pri ktorom bol proces delenia a ďalšieho vývoja spustený partenogenezou, nepredstavuje „ľudské embryo“, ak vzhľadom na súčasné vedecké poznatky nemá ako také prirodzenú spôsobilosť, aby sa z neho vyvinul ľudský jedinec, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. V zásade je tak možné patentovať využívanie takéhoto organizmu na priemyselné alebo obchodné účely.

C-30/14 Ryanair (15. 1. 2015)

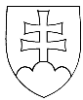
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 96/9/ES – Právna ochrana databáz – Databáza, ktorá nie je chránená autorským právom ani právom sui generis – Zmluvné obmedzenie práv používateľov databázy“

Návrh na prejudiciálne konanie bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťami Ryanair a PR Aviation. Tento spor sa týkal údajov, ktoré PR Aviation používala na obchodné účely a ktoré pochádzali z internetovej stránky spoločnosti Ryanair. Súdny dvor rozhodol, že ak sa zhotoviteľ databázy, ktorá je chránená podľa smernice 96/9, rozhodne povoliť používanie svojej databázy

¹ Rozsudky Všeobecného súdu zo 16. septembra 2013 vo veci T-448/11 *Golden Balls v. ÚHVT* a T-437/11 *Golden Balls v. ÚHVT*.

² Rozsudok Súdneho dvora z 18. októbra 2011 C-34/10 *Brüstle*.

alebo jej rozmnoženiny, môže vymedziť toto používanie zmluvou uzavretou s oprávneným používateľom, ktorá v súlade s ustanoveniami tejto smernice spresňuje „účely a spôsob“ použitia uvedenej databázy alebo jej rozmnoženiny. Ak ale ide o databázu, na ktorú sa smernica 96/9 neuplatní, jej zhotoviteľovi nie je priznaný režim právnej ochrany zavedený touto smernicou, a môže sa teda domáhať ochrany svojej databázy len na základe uplatniteľného vnútroštátneho práva.

C-419/13 *Art & Allposters International* (22. 1. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné vlastníctvo – Autorské právo a s ním súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Článok 4 – Právo šírenia – Pravidlo vyčerpania – Pojem ‚objekt‘ – Prenos vyobrazenia diela chráneného autorským právom z papierového plagátu na maliarske plátno – Nahradenie nosiča – Vplyv na vyčerpanie“

Vnútroštátny spor riešil problém, či prenos vyobrazení diel chránených autorským právom z papierového plagátu na maliarske plátno a predaj týchto vyobrazení na tomto novom nosiči predstavuje porušenie autorských práv. Obrátil sa na Súdny dvor s otázkou týkajúcou sa výkladu pravidla vyčerpania distribučného práva. Súdny dvor rozhodol, že toto pravidlo sa neuplatňuje na situáciu, ak sa po tom, čo bola rozmnoženina diela chráneného autorským právom uvedená na trh EÚ so súhlasom držiteľa autorských práv, nahradil jej nosič, napríklad ak sa táto rozmnoženina nachádzajúca sa na papierovom plagáte preniesla na plátno, a je znovu uvedená na trh v novej forme.

F. Oblasť: Hospodárska súťaž

C-580/12 *P Guardian Industries a Guardian Europe v. Európska komisia* (12. 11. 2014)

„Odvolanie – Kartely – Trh s plochým sklom v Európskom hospodárskom priestore (EHP) – Určenie cien – Výpočet sumy pokuty – Zohľadnenie interných predajov podnikov – Primeraná lehota – Prípustnosť dokumentov predložených pred pojednávaním Všeobecného súdu“

Guardian odvolaním navrhoval Súdnemu dvoru, aby zrušil rozsudok Všeobecného súdu³, ktorým potvrdil rozhodnutie EK, ktorým mu uložila pokutu z dôvodu účasti na karteli. Súdny dvor vyhovel tretiemu odvolaciemu dôvodu založenému okrem iného na porušení zásady rovnosti zaobchádzania. V dôsledku toho napadnutý rozsudok sčasti zrušil a zároveň v tejto časti sám rozhodol vo veci s tým, že pokutu uloženú Guardian-u približne o tretinu znížil. Pri vyčíslení celkového obratu podniku, ktorý je relevantný na účely stanovenia pokuty, totiž podľa Súdneho dvora nemožno pri zohľadnení interných predajov postupovať tak, ako postupovala EK.

---

³ Rozsudok Všeobecného súdu z 27. septembra 2012 vo veci T-82/08 *Guardian Industries a Guardian Europe v. Európska komisia*.

C-434/13 P Európska komisia v. Parker Hannifin Manufacturing a Parker-Hannifin (18. 12. 2014)

„Odvolanie – Kartely – Európsky trh s morskými palivovými hadicami – Právne nástupníctvo právnických osôb – Pripísateľnosť protiprávneho správania – Zníženie pokuty Všeobecným súdom – Neobmedzená právomoc“

Súdny dvor v tejto veci zrušil časť výroku rozsudku Všeobecného súdu vo veci T-146/09⁴ z dôvodu, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Na účely overenia, či EK správne uplatnila zásadu hospodárskej kontinuity, totiž opomenul preskúmať dôkazy, ktoré mu predložili účastníci konania, pokiaľ ide o existenciu alebo chýbanie skutočných väzieb vo forme rozhodujúceho vplyvu materskej spoločnosti na svoju dcéru. Tiež opomenul uviesť skutočnosti potrebné jednak na to, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi, pre ktoré stanovil pokutu pripísateľnú spoločnosti Parker-Hannifin v takejto výške, a jednak na to, aby Súdny dvor mohol uskutočniť preskúmanie zákonnosti vykonaného zníženia, najmä vzhľadom na dodržanie zásady rovnosti zaobchádzania. Súdny dvor preto vrátil vec Všeobecnému súdu.

G. Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť

C-599/13 Somvao (18. 12. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana finančných záujmov Európskej únie – Nariadenie (ES, Euratom) č. 2988/95 – Článok 4 – Všeobecný rozpočet Únie – Nariadenie (ES, Euratom) č. 1605/2002 – Článok 53b ods. 2 – Rozhodnutie 2004/904/ES – Európsky fond pre utečencov na obdobie 2005 – 2010 – Článok 25 ods. 2 – Právny základ povinnosti vymáhať subvencie v prípade nezrovnalosti“

Somvao je združenie, ktoré podalo úspešnú žiadosť o subvenciu na projekt pomoci utečencom z Európskeho fondu pre utečencov. V nadväznosti na niektoré kontrolné zistenia mu však bola subvencia znížená a príslušný úrad nariadil vymáhanie rozdielu. Vnútroštátny súd mal pochybnosti, či právo EÚ poskytuje právny základ pre rozhodnutie o znížení už poskytnutej subvencie a nariadení vymáhania neoprávnene vyplatených súm v prípade, že sa zistia nezrovnalosti. Súdny dvor rozhodol, že pri neexistencii právneho základu vo vnútroštátnom práve poskytuje nariadenie 1605/2002 právny základ pre rozhodnutie vnútroštátnych orgánov o zmene výšky subvencie, ale musia byť dodržané zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery.

H. Oblasť: Inštitucionálne právo

C-261/13 P Schönberger v. Európsky parlament (9. 12. 2014)

„Odvolanie – Petícia adresovaná Európskemu parlamentu – Rozhodnutie o nezaobčaní sa petíciou – Žaloba o neplatnosť – Pojem „napadnuteľný akt““

P. Schönberger, bývalý úradník EP, sa domáhal zrušenia rozsudku Všeobecného súdu, ktorým mu zamietol ako neprípustnú jeho žalobu o neplatnosť rozhodnutia, ktorým Výbor pre petície EP ukončil preskúmanie ním podanej petície, ktorú predtým označil za prípustnú. Súdny dvor

---

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 17. mája 2013 vo veci T-146/09 *Parker ITR a Parker-Hannifin v. Európska komisia*.

skonštatoval, že pokiaľ ide o petíciu, ktorú EP označil už za prípustnú, má EP širokú mieru voľnej úvahy, ktorá má politickú povahu, ako ďalej s touto petíciou naložiť. Rozhodnutie EP prijaté v tejto súvislosti nepodlieha preskúmaniu súdom bez ohľadu na to, či takýmto rozhodnutím EP sám prijíma uvádzané opatrenia alebo sa domnieva, že nie je schopný ich prijať a postúpi petíciu inštitúcii alebo príslušnému útvaru, aby prijali tieto opatrenia. Odvolanie p. Schönbergera preto Súdny dvor zamietol.

Stanovisko 2/13 (18. 12. 2014)

„Stanovisko vydané na základe článku 218 ods. 11 ZFEÚ – Návrh medzinárodnej dohody – Pristúpenie Európskej únie k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd – Zlučiteľnosť uvedeného návrhu so Zmluvou o EÚ a Zmluvou o FEÚ“

EK predložila Súdnemu dvoru žiadosť o stanovisko, v ktorej mu položila otázku, či je návrh Dohody o pristúpení EÚ k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zlučiteľný so Zmluvami. Súdny dvor vo svojom stanovisku poukázal na viaceré problémy týkajúce sa zlučiteľnosti tohto návrhu s právom EÚ. Predovšetkým návrh Dohody o pristúpení v predloženej znení nespĺňa požiadavky vyplývajúce z autonómie práva EÚ, ako aj požiadavky súvisiace s ďalšími charakteristickými znakmi práva EÚ.

C-81/13 Spojené kráľovstvo v. Rada EÚ (18. 12. 2014)

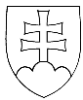
„Žaloba o neplatnosť – Koordinácia systémov sociálneho zabezpečenia – Dohoda o pridružení medzi EHS a Tureckom – Rozhodnutie Rady o pozícii Únie, ktorá sa má zaujať v Asociačnej rade – Voľba právneho základu – Článok 48 ZFEÚ – Článok 79 ods. 2 písm. b) ZFEÚ – Článok 217 ZFEÚ“

Rada EÚ prijala rozhodnutie o pozícii, ktorá sa má zaujať v mene EÚ v Asociačnej rade. Spojené kráľovstvo napadlo toto rozhodnutie a žiadalo Súdny dvor o jeho zrušenie, pričom namietalo nesprávny právny základ. Súdny dvor uznal, že voľba správneho základu nebola celkom správna a že napadnuté rozhodnutie malo byť prijaté na základe čl. 217 ZFEÚ a čl. 48 ZFEÚ. Vyjadril sa pritom, že v prípade, ak je právnym základom prijímaného aktu čl. 217 ZFEÚ, má Rada EÚ rozhodovať kvalifikovanou väčšinou. Zároveň ale skonštatoval, že pokiaľ ide o dôsledky opomenutia uvedenia čl. 217 ZFEÚ ako právneho základu napadnutého rozhodnutia, toto nemalo vplyv na obsah napadnutého rozhodnutia alebo konanie smerujúce k jeho prijatiu a táto chyba je len čisto formálnou vadou, ktorá nevedie k zrušeniu napadnutého rozhodnutia. Súdny dvor v konečnom dôsledku žalobu zamietol.

I. Oblasť: Občianstvo EÚ

C-333/13 Dano (11. 11. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb osôb – Občianstvo Únie – Rovnosť zaobchádzania – Štátni príslušníci členského štátu nevykonávajúci hospodársku činnosť, ktorí sa zdržiavajú na území iného členského štátu – Vylúčenie týchto osôb z poberania osobitných nepríspevkových peňažných dávok podľa nariadenia (ES) č. 883/2004 – Smernica 2004/38/ES – Právo na pobyt dlhší ako tri mesiace – Článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 24 – Podmienka dostatočných zdrojov“

Pani Dano, ktorá so svojím synom žije u svojej sestry v Nemecku, sa nevyučila a doposiaľ nebola zárobkovo činná ani v Nemecku, ani v Rumunsku. Napriek tomu, že je plne spôsobilá pracovať, nič nenasvedčuje tomu, že si hľadá zamestnanie. Príslušný nemecký úrad odmietol pani Dano a jej synovi priznať určité základné dávky. V prejudiciálnom konaní Súdny dvor v podstate potvrdil možnosť členských štátov po preskúmaní individuálnych prípadov vylúčiť štátnych príslušníkov iných členských štátov z poberania určitých sociálnych dávok v prípade, ak nevykonávajú hospodársku činnosť a do iného členského štátu prídu iba s jediným cieľom poberať sociálnu pomoc. Podľa Súdneho dvora je totiž cieľom smernice 2004/38 zabrániť tomu, aby občania EÚ zneužívali systém sociálnej pomoci hostiteľského členského štátu na účely financovania svojich existenčných potrieb.

C-202/13 McCarthy a i. (18. 12. 2014)

„Občianstvo Európskej únie – Smernica 2004/38/ES – Právo občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov – Právo vstupu – Štátny príslušník tretieho štátu, rodinný príslušník občana Únie, s povolením na pobyt udeleným členským štátom – Vnútroštátna právna úprava, ktorá podmieňuje vstup na vnútroštátne územie predchádzajúcim získaním povolenia na vstup – Článok 35 smernice 2004/38/ES – Článok 1 protokolu (č. 20) o uplatňovaní určitých aspektov článku 26 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na Spojené kráľovstvo a Írsko“

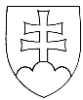
Spojené kráľovstvo podmieňovalo vstup občanov tretích krajín, ktorí sú držiteľmi pobytového preukazu podľa smernice 2004/38 vydaného orgánmi iného členského štátu, získaním osobitného povolenia na vstup od zastupiteľského úradu Spojeného kráľovstva v zahraničí. Súdny dvor jednoznačne rozhodol, že právo EÚ nepovoľuje, aby členský štát, ktorý sleduje cieľ všeobecnej prevencie, uložil rodinným príslušníkom občana EÚ, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu a sú držiteľmi platných pobytových preukazov vydaných iným členským štátom, povinnosť preukázať sa vyššie uvedeným povolením na vstup.

J. Oblasť: Ochrana osobných údajov

C-212/13 Ryneš (11. 12. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 95/46/ES – Ochrana fyzických osôb – Spracovanie osobných údajov – Pojem „výkon výlučne osobných alebo domácich činností““

Pán Ryneš si nainštaloval na svoj rodinný dom bezpečnostnú kameru, keďže bol niekoľko rokov vystavený opakovaným útokom neznámej osoby. Vďaka nainštalovanej kamere, ktorá sčasti snímala aj verejné priestranstvo, sa pri ďalšom útoku podarilo identifikovať podozrivé osoby, ale jeden z podozrivých podal podnet na preverenie zákonnosti prevádzky kamerového systému pána Ryneša. Príslušný úrad skonštatoval, že pán Ryneš sa dopustil viacerých priestupkov v súvislosti s ochranou osobných údajov. Súdny dvor v tejto veci objasnil pôsobnosť smernice o ochrane osobných údajov. Rozhodol, že smernica sa na situáciu vo veci samej uplatňuje, t. j. na obrazový záznam vykonaný prostredníctvom kamerového systému, ktorý inštalovala osoba na svojom rodinnom dome a ktorý je namierený na verejné priestranstvo. Dodal však, že smernica umožňuje zohľadniť oprávnené záujmy tejto osoby, ako napríklad ochrana jej života, zdravia a majetku, ako aj života, zdravia a majetku jej rodiny.

K. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-449/13 CA Consumer Finance (18. 12. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Spotrebiteľský úver – Smernica 2008/48/ES – Povinnosť poskytnúť informácie pred uzavretím zmluvy – Povinnosť overiť úverovú bonitu dlžníka – Dôkazné bremeno – Spôsoby dokazovania“

Vnútroštátny súd riešil spor medzi spoločnosťou CA Consumer Finance a viacerými fyzickými osobami (dlžníkmi) vo veci žiadostí o zaplatenie zvyšných dlžných súm z osobných úverov, ktoré im táto spoločnosť poskytla a pri ktorých sú v omeškaní. Súdny dvor sa v tomto rozsudku vyjadril k viacerým aspektom vzťahov veriteľa a dlžníka. Predovšetkým však rozhodol, že veriteľ je povinný preukázať splnenie svojich predzmluvných povinností poskytnutia informácií a overenia úverovej bonity dlžníka. Zásada efektivity je porušená vtedy, ak dôkazné bremeno nesplnenia povinností veriteľa zaťažuje spotrebiteľa.

C-537/13 Šiba (15. 1. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Pôsobnosť – Spotrebiteľské zmluvy – Zmluva o poskytovaní právnych služieb medzi advokátom a spotrebiteľom“

V tomto prejudiciálnom konaní Súdny dvor ozrejmil rozsah pôsobnosti smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Rozhodol, že táto smernica sa vzťahuje na štandardizované zmluvy o poskytovaní právnych služieb medzi advokátom a fyzickou osobou, ktorá nekoná s cieľom vzťahujúcim sa k jej obchodom, podnikaniu alebo povolaniu.

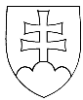
C-482/13 Unicaja Banco a Caixabank (21. 1. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Zmluvy uzatvárané medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi – Zmluvy o hypotekárnych úveroch – Zmluvné podmienky o úrokoch z omeškania – Nekalé podmienky – Konanie o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou – Zníženie výšky úrokov – Právomoci vnútroštátneho súdu“

Vnútroštátny spor sa týkal veci vymáhania nezaplatených dlžných súm vyplývajúcich zo zmlúv o hypotekárnom úvere. Súdny dvor v tejto veci vyjadril k výkladu smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pričom vec súvisela s jeho skoršími rozsudkami vo veci *Banco Español de Crédito*⁵ a vo veci *Aziz*⁶. Podľa španielskej vnútroštátnej úpravy vnútroštátny súd rozhodujúci v konaní o nútenom výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou má dať prepočítať úroky z omeškania, ktorých sadzba je trikrát vyššia než zákonná sadza, a to tak, aby výška týchto úrokov neprekračovala toto maximum. Podľa Súdneho dvora takáto vnútroštátna úprava neodporuje právu EÚ, ale vnútroštátny súd musí mať možnosť posúdiť nekalú povahu zmluvnej podmienky, ktorá stanovuje výšku úrokov z omeškania, a prípadne ju v nadväznosti na toto posúdenie zrušiť.

⁵ Rozsudok Súdneho dvora z 14. júna 2012 vo veci C-618/10 *Banco Español de Crédito*.

⁶ Rozsudok Súdneho dvora z 14. marca 2013 vo veci C-415/11 *Aziz*.

L. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

C-137/13 Herbaria Kräuterparadies (5. 11. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Spoločná poľnohospodárska politika – Ekologická výroba a označovanie ekologických produktov – Nariadenie (ES) č. 889/2008 – Článok 27 ods. 1 písm. f) – Používanie určitých produktov a látok pri spracovaní potravín – Zákaz používania minerálov, vitamínov, aminokyselín a mikroživín, ak to nie je právnymi predpismi schválené – Pridávanie glukónanu železnatého a vitamínov do ekologického nápoja – Používanie minerálov, vitamínov, aminokyselín a mikroživín – Predpísané množstvá, aby sa produkt mohol predávať ako potravinový doplnok, s výživovým alebo zdravotným tvrdením alebo ako potravinová na osobitný výživový účel“

Spor vo veci samej sa týkal možnosti používať odkaz na ekologickú výrobu pri označovaní, reklame a uvádzaní na trh tých produktov, ktoré okrem ekologických produktov obsahujú aj vitamíny a minerály nepochádzajúce z ekologického poľnohospodárstva. Súdny dvor skonštatoval, že látky ako minerály a vitamíny sa môžu používať v spracovaní ekologických potravín len v prípade, že právny predpis EÚ alebo vnútroštátny právny predpis, ktorý je s ním zlučiteľný, priamo stanovuje ich použitie, aby tieto potraviny bolo možné uvádzať na trh. Používanie takýchto látok nie je právnymi predpismi stanovené, ak sa potravinová uvádza na trh ako potravinový doplnok, s výživovým alebo zdravotným tvrdením alebo ako potravinová na osobitný výživový účel, aj keď na účely dodržania ustanovení týkajúcich sa zapracovania látok do potravín, ktoré sú uvedené v príslušných právnych predpisoch EÚ, musí potravinová obsahovať určité množstvo predmetnej látky.

C-335/13 Feakins (6. 11. 2014)

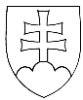
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločná poľnohospodárska politika – Režim jednotnej platby – Nariadenie Komisie (ES) č. 795/2004 – Článok 18 ods. 2 – Štátna rezerva – Mimoriadne okolnosti – Zásada rovnosti zaobchádzania“

Návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný v rámci sporu, v ktorom pán Feakins podal žalobu proti rozhodnutiu úradu štátnej správy, ktorého predmetom bolo stanovenie referenčnej sumy pre výpočet nárokov pána Feakinsa na jednotnú platbu podľa nariadenia 1782/2003. Súdny dvor si v odpovedi na prejudiciálne otázky vybral zaujímavý postup. Najprv sa zaoberal uplatniteľnosťou čl. 18 ods. 2 vykonávacieho nariadenia a vysvetlil, kedy sa tento článok uplatňuje. Až následne sa zameril na skúmanie, či je vôbec čl. 18 ods. 2 platný vo svetle zásady prenesenia právomocí a rovnosti zaobchádzania, ako aj povinnosti odôvodnenia, pričom tento článok sčasti vyhlásil za neplatný.

M. Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb

C-315/13 De Clercq a i. (3. 12. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Slobodné poskytovanie služieb – Články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ – Smernica 96/71/ES – Článok 3 ods. 1 a 10 – Smernica 2006/123/ES – Článok 19 – Vnútroštátna právna úprava ukladajúca osobe, u ktorej pracujú vyslaní zamestnanci alebo stážisti, povinnosť podať vyhlásenie v súvislosti s tými osobami, ktorí

nemôžu predložiť potvrdenie o doručení vyhlásenia, ktoré mal v hostiteľskom členskom štáte vykonať ich zamestnávateľ usadený v inom členskom štáte – Trestná sankcia“

Belgickí štátni príslušníci a belgická spoločnosť čelili trestnému stíhaniu z dôvodu, že opakovane porušili povinnosť ohlásenia týkajúcu sa vyslaných zamestnancov, ktorú im ukladá vnútroštátna právna úprava. Vnútroštátne právo totiž stanovovalo, že príjemca služieb vykonávaných vyslanými zamestnancami poskytovateľa služieb usadeného v inom členskom štáte je povinný pred zadelením pracovných úloh týmto zamestnancom oznámiť príslušným orgánom ich identifikačné údaje, ak nemôžu predložiť dôkaz o vyhlásení, ktoré mal ich zamestnávateľ vykonať na príslušných belgických orgánoch pred začatím poskytovania uvedenej služby. Po spochybnení kompatibility tejto právnej úpravy s právom EÚ sa vnútroštátny súd obrátil na Súdny dvor. Súdny dvor skonštatoval, že taká vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, je v súlade s právom EÚ.

N. Oblasť: Sociálna politika

C-311/13 Tümer (5. 11. 2014)

„Ochrana zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa – Smernica 80/987/EHS – Zamestnanec, ktorý je štátnym príslušníkom tretej krajiny a nie je držiteľom platného povolenia na pobyt – Odmietnutie priznať nárok na dávku v prípade platobnej neschopnosti“

Holandský úrad odmietol vyplatiť tureckému štátnemu príslušníkovi dávku v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa z dôvodu, že nemal v Holandsku legálny pobyt. Súdny dvor rozhodol, právo EÚ bráni takej vnútroštátnej úprave, ktorá vylučuje štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý nemá legálny pobyt v dotknutom členskom štáte, z možnosti uplatňovať si nárok na dávku v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa z dôvodu, že v Holandsku nemá legálny pobyt, hoci sa podľa iných ustanovení holandského práva považuje za „zamestnanca“ s právom na odmenu, ktorá môže byť predmetom žaloby podanej proti svojmu zamestnávateľovi na vnútroštátnych súdoch.

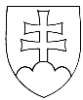
C-103/13 Somova (5. 11. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Články 12, 45, 46 a 94 – Vnútroštátna právna úprava podmieňujúca priznanie dôchodku ukončením platenia príspevkov na dôchodkové poistenie – Doplatenie chýbajúcej doby poistenia formou zaplatenia príspevkov – Prekrývanie dôb poistenia vo viacerých členských štátoch – Možnosť poistenca neuplatniť pravidlo súbehu dôb prispievania a poistenia – Odňatie poskytnutého dôchodku a vrátenie preplatku – Povinnosť platiť úroky“

Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že právo EÚ odporuje takej vnútroštátnej úprave, ktorá stanovuje, že starobný dôchodok sa prizná len v tom prípade, ak sa pred jeho priznaním splní podmienka ukončenia platenia príspevkov na sociálne poistenie v súvislosti s činnosťou vykonávanou v inom členskom štáte.

C-4/13 Fassbender-Firman (6. 11. 2014)

„Sociálne zabezpečenie – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Rodinné dávky – Pravidlá v prípade súbehu nároku na rodinné dávky“

Vnútroštátny spor sa týkal sporu medzi pani Fassbender-Firman a nemeckým sociálnym úradom, ktorý jej zastavil vyplácanie rodinných prídavkov z dôvodu zmeny bydliska a požiadal o spätné vrátenie všetkých prídavkov, odkedy sa pani Fassbender-Firman s rodinou presťahovala do Belgicka. Prejudiciálna otázka sa týkala rozsahu právomoci takéhoto úradu, konkrétne či disponuje voľnou úvahou vo vzťahu k uplatneniu pravidla na zamedzenie súbehu dávok. Súdny dvor rozhodol, že členský štát zamestnania môže stanoviť, že príslušný orgán pozastaví nárok na rodinné dávky v prípade nepodania žiadosti o rodinné dávky v členskom štáte bydliska. Ak tak urobí, príslušný orgán je povinný uplatniť toto pozastavenie na základe čl. 76 ods. 2 nariadenia, pokiaľ sú splnené podmienky jeho uplatnenia stanovené vnútroštátnou právnou úpravou, pričom v tomto ohľade nemá voľnú úvahu.

C-416/13 Vital Pérez (13. 11. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Charta základných práv Európskej únie – Článok 21 – Smernica 2000/78/ES – Článok 2 ods. 2, článok 4 ods. 1 a článok 6 ods. 1 – Diskriminácia na základe veku – Vnútroštátne ustanovenie – Podmienka prijatia príslušníkov miestnej polície do zamestnania – Určenie vekovej hranice maximálne 30 rokov – Odôvodnenia“

Mesto Oviedo v Španielsku vypísalo výberové konanie na obsadenie miest príslušníkov miestnej polície s podmienkou, že uchádzači nemôžu byť starší ako 30 rokov. Súdny dvor v prejudiciálnom konaní skonštatoval, že takáto vnútroštátna úprava očividne zavádza rozdielne zaobchádzanie z dôvodu veku, ktoré nemožno odôvodniť oprávneným cieľom a z tohto dôvodu právo EÚ takejto vnútroštátnej úprave odporuje. To, či budú uchádzači dostatočne fyzicky vybavení na výkon funkcie príslušníka polície, totiž nie je nevyhnutne spojené s vekom.

Spojené veci C-22/13, C-61/13, C-62/13, C-63/13, C-418/13 Mascolo a i. (26. 11. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP – Opakovane uzatvárané pracovné zmluvy na dobu určitú – Školstvo – Verejný sektor – Zastupovanie na neobsadených a voľných pracovných miestach do skončenia výberových konaní – Doložka 5 bod 1 – Opatrenia zamerané na zamedzenie zneužívania zmlúv na dobu určitú – Pojem ‚objektívne dôvody‘ odôvodňujúce také zmluvy – Sankcie – Zákaz zmeny na pracovnoprávny vzťah na dobu neurčitú – Neexistencia práva na náhradu škody“

Talianska vnútroštátna úprava do skončenia výberových konaní na prijatie stálych zamestnancov štátnych škôl umožňovala obnovovať pracovné zmluvy na dobu určitú s cieľom obsadiť voľné pracovné miesta pedagogických a iných pracovníkov bez toho, aby sa stanovili konkrétne lehoty na ukončenie týchto výberových konaní. Zároveň vylučovala akúkoľvek možnosť dotknutých osôb získať náhradu škody, ktorá im prípadne vznikla z dôvodu takého obnovovania. Súdny dvor rozhodol, že takáto právna úprava je v rozpore s právom EÚ, nakoľko, zdá sa, nespĺňa viaceré požiadavky vyplývajúce z práva EÚ, čo však prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

C-354/13 FOA (18. 12. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Prepustenie – Dôvod – Obezita pracovníka – Všeobecná zásada nediskriminácie z dôvodu obezity – Neexistencia – Smernica 2000/78/ES – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Zákaz akejkoľvek diskriminácie na základe zdravotného postihnutia – Existencia „zdravotného postihnutia““

Pán Kaltof pracoval ako profesionálny opatrovateľ. Po svojom prepustení napadol platnosť svojho prepustenia na súde z dôvodu, že bol diskriminovaný na základe obezity. Súdny dvor v tomto prejudiciálnom konaní najprv rozhodol, že právo EÚ v oblasti zamestnania a povolania neobsahuje všeobecnú zásadu nediskriminácie z dôvodu obezity ako takej. Následne však smernicu 2000/78 vyložil tak, že obezitu za určitých okolností treba posudzovať ako „zdravotné postihnutie“ v zmysle tejto smernice.

C-171/13 Demirci a i. (14. 1. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dohoda o pridružení medzi EHS a Tureckom – Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Upustenie od podmienok bydliska – Doplnkové dávky priznané na základe vnútroštátnej právnej úpravy – Podmienka bydliska – Uplatnenie na bývalých tureckých pracovníkov – Tureckí štátni príslušníci, ktorí nadobudli občianstvo hostiteľského členského štátu“

Príslušný holandský úrad štátnej správy odňal bývalým tureckým migrujúcim pracovníkom, ktorí nadobudli holandské štátne občianstvo, doplnkovú dávku k ich invalidnému dôchodku, nakoľko sa z Holandska vrátili späť do Turecka. Súdny dvor skonštatoval, že neexistuje odôvodnenie, aby sa s takýmito holandskými štátnymi príslušníkmi zaobchádzalo inak ako s ostatnými holandskými štátnymi príslušníkmi, ktorí nárok na túto dávku nemajú, ak takýmto spôsobom zmenia bydlisko. Rozhodol, že právo EÚ holandskej vnútroštátnej právnej úprave neodporuje.

C-179/13 Evans (15. 1. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Určenie právnej úpravy, ktorá sa uplatňuje na pracovníka v oblasti sociálneho zabezpečenia – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Uplatniteľnosť – Zamestnanie štátneho príslušníka členského štátu na konzuláte tretieho štátu so sídlom na území iného členského štátu, na území ktorého má bydlisko – Viedenský dohovor o konzulárnych stykoch – Článok 71 ods. 2 – Vnútroštátna právna úprava, ktorá priznáva výhody, výsady a imunity osobám s trvalým bydliskom“

Vnútroštátny spor sa týkal priznania dôchodkových nárokov britskej občianke, ktorá pracovala v Holandsku na konzulárnom úrade USA. Počas trvania tohto zamestnania požívala v Holandsku privilegované postavenie podľa medzinárodného práva, na základe ktorého bola oslobodená od povinnosti platiť poisťné na sociálne zabezpečenie, pričom si tejto skutočnosti bola vedomá. Súdny dvor v prejudiciálnom konaní odpovedal, že právo EÚ sa má vykladať tak, že na osobu v danej situácii sa nevzťahujú relevantné právne predpisy členského štátu o sociálnom poistení, ak táto osoba nie je podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom má bydlisko, prijatých na základe Viedenského dohovoru o konzulárnych stykoch, poistená vo vnútroštátnom systéme sociálneho zabezpečenia.

C-530/13 Schmitzer (11. 11. 2014)**C-529/13 Felber (21. 1. 2015)****C-417/13 Starjakob (28. 1. 2015)**

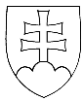
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2000/78/ES – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Článok 2 ods. 1 a článok 2 ods. 2 písm. a) – Článok 6 ods. 1 – Diskriminácia na základe veku – Verejná služba – Dôchodkový systém – Vnútroštátna právna úprava, ktorá vylučuje započítanie období školskej dochádzky absolvovaných pred dovŕšením veku 18 rokov – Vnútroštátna právna úprava, ktorá na účely stanovenia odmeny podmieňuje zohľadnenie období vzdelávania a služby pred dovŕšením veku 18 rokov predĺžením lehôt postupu – Odôvodnenie – Schopnosť dosiahnuť sledovaný cieľ – Možnosť napadnúť predĺženie lehôt postupu“

Vo všetkých troch prípadoch išlo o rakúsku vnútroštátnu právnu úpravu týkajúcu sa zamestnancov vo verejnej službe, ktorá zavádzala rozdielne zaobchádzanie priamo založené na veku. V prípadoch *Schmitzer* a *Starjakob* si Rakúsko svoju úpravu neubrnilo a Súdny dvor skonštatoval, že právo EÚ bráni rakúskemu právu, keďže na účely odstránenia diskriminácie na základe veku síce zohľadňuje obdobia vzdelávania a služby dosiahnuté pred dovŕšením veku 18 rokov, ale zároveň vo vzťahu k dotknutým úradníkom zavádza predĺženie lehoty potrebnej na prechod z prvého do druhého platového stupňa každej kategórie zamestnania a každej mzdovej kategórie o tri roky. Naproti tomu, v prípade *Felber* Súdny dvor označil rakúske právo za súladné s právom EÚ. Konkrétne išlo o to, že rakúske právo vylučuje započítanie období školskej dochádzky absolvovaných pred dovŕšením veku 18 rokov na účely priznania práv na dôchodok a výpočtu výšky starobného dôchodku. Podľa Súdneho dvora je však toto opatrenie na jednej strane objektívne a primerane odôvodnené legitímnym cieľom v oblasti politiky zamestnanosti a trhu práce a na druhej strane predstavuje primeraný a nevyhnutný prostriedok na dosiahnutie tohto cieľa.

C-647/13 Melchior (4. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie – Podmienky prístupu k dávkam v nezamestnanosti v členskom štáte – Zohľadnenie doby výkonu práce ako zmluvného zamestnanca v službe inštitúcie Európskej únie so sídlom v tomto členskom štáte – Uznatie doby nezamestnanosti, za ktorú bol vyplatený príspevok podľa Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev, za dobu výkonu práce – Zásada lojálnej spolupráce“

Belgický úrad práce odmietol vyplatiť belgickej štátnej príslušníčke dávky v nezamestnanosti, keďže nespĺnila požiadavku určitého počtu odpracovaných dní, pričom nezohľadnil dni, keď pracovala pre inštitúcie EÚ. Belgická právna úprava stanovovala, že na účely vzniku nároku na dávky v nezamestnanosti sa nezohľadňujú doby výkonu práce ako zmluvný zamestnanec v inštitúcii EÚ so sídlom v Belgicku a za dobu výkonu práce sa neuznáva doba nezamestnanosti, za ktorú bol vyplatený príspevok v nezamestnanosti podľa Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev, pričom doba nezamestnanosti, za ktorú bola vyplatená dávka v súlade s právnou úpravou Belgicka, sa za takúto dobu uznáva. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ takejto právnej úprave členského štátu odporuje.

O. Oblasť: Štátna pomoc

C-518/13 Eventech (14. 1. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska súťaž – Štátna pomoc – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Povolenie udelené len londýnskym taxíkom používať pruhy vyhradené pre autobusy, s vylúčením súkromne prenajímaných vozidiel s vodičom – Pojem ‚štátna pomoc‘ – Štátne zdroje – Hospodárska výhoda – Selektívna výhoda – Vplyv na obchod medzi členskými štátmi“

Vnútroštátny spor sa týka zákonnosti pravidiel mestských častí, ktoré umožňovali londýnskym taxíkom jazdiť vo väčšine pruhov vyhradených pre autobusy, pričom toto povolenie sa nevzťahovalo na súkromne prenajímané vozidlá s vodičom (tzv. minicabs). Podľa Súdneho dvora sa však zdá, že takáto politika mestských častí nezahŕňa použitie štátnych prostriedkov a ani neposkytuje taxíkom selektívnu hospodársku výhodu, čo však prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu. Na druhej strane nemožno vylúčiť, že v konaní vo veci samej by politika pruhov pre autobusy mohla poskytovanie služieb prostredníctvom minicabs v Londýne spraviť menej atraktívnym, keďže zníži šance podnikov so sídlom v iných členských štátoch vstúpiť na tento trh, čo taktiež prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

P. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

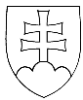
C-295/13 H (4. 12. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Právomoc súdov členského štátu, v ktorom bolo začaté konkurzné konanie, na rozhodovanie o žalobe z dôvodu platobnej neschopnosti proti žalovanému s bydliskom v treťom štáte – Žaloba proti konateľovi spoločnosti o vrátenie platieb uskutočnených po vzniku platobnej neschopnosti tejto spoločnosti alebo po zistení jej predĺženia“

Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týkal výkladu nariadenia o konkurznom konaní a Lugánskeho dohovoru II. Spornou totiž bola právomoc súdu pri žalobe o vrátenie platieb, ktoré konateľ spoločnosti uskutočnil po vzniku platobnej neschopnosti alebo po zistení jej predĺženia. Súdny dvor rozhodol, že podľa práva EÚ súdy členského štátu, na ktorého území sa začalo konkurzné konanie týkajúce sa majetku spoločnosti, majú právomoc rozhodovať o žalobe správcu konkurznej podstaty tejto spoločnosti proti konateľovi uvedenej spoločnosti o vrátenie platieb uskutočnených po vzniku platobnej neschopnosti tejto spoločnosti alebo po zistení jej predĺženia. To platí aj vtedy, ak tento konateľ nemá svoje bydlisko v inom členskom štáte, ale v zmluvnom štáte Lugánskeho dohovoru II.

C-375/13 Kolassa (28. 1. 2015)

„Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Súdna právomoc v občianskych a obchodných veciach – Spotrebiteľské zmluvy – Spotrebiteľ s bydliskom v jednom členskom štáte, ktorý kúpil cenné papiere emitované bankou so sídlom v druhom členskom štáte od sprostredkovateľa so sídlom v treťom členskom štáte – Právomoc rozhodovať o žalobách smerujúcich proti banke, ktorá je emitentom uvedených cenných papierov“

Spotrebiteľ s bydliskom v Rakúsku sa domáhal náhrady škody voči Barclays Bank sídliacej v Spojenom kráľovstve, ktorá mu údajne vznikla tým, že táto banka znehodnotila finančné investície, ktoré uskutočnil prostredníctvom finančného nástroja emitovaného touto bankou. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že za okolností, o aké ide vo veci samej, sa žalobca nemôže odvolávať na právomoc podľa čl. 15 ods. 1 nariadenia Brusel I. na účely žaloby podanej proti uvedenému emitentovi a založenej na zodpovednosti za prospekt, na porušení povinností v oblasti poskytovania informácií a dohľadu, ako aj na podmienkach dlhopisu. Podobne sa nemôže odvolávať ani na čl. 5 ods. 1 písm. a), keďže nadobudol dlhopis na doručiteľa od tretej osoby, pričom emitent tohto dlhopisu slobodne neprijal záväzok voči tomuto žalobcovi a rakúske súdy by boli príslušné na konanie len v tom prípade, ak ku škode došlo priamo na bankovom účte tohto žalobcu v banke so sídlom v obvode týchto súdov.

Q. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-440/13 Croce Amica One Italia (11. 12. 2014)

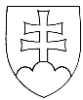
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky na služby – Smernica 2004/18/ES – Smernica 89/665/EHS – Osobná spôsobilosť záujemcu alebo uchádzača – Predbežné zadanie zákazky – Vyšetrovania v trestných konaniach začatých voči štatutárnemu orgánu úspešného uchádzača – Rozhodnutie verejného obstarávateľa nezadať zákazku s konečnou platnosťou a zrušiť výzvu na predloženie ponuky – Súdne preskúmanie“

Regionálna služba rýchlej zdravotnej pomoci (AREU) vyhlásila verejnú súťaž na zadanie zákazky. Po uskutočnení výberového konania sa AREU rozhodla nezadať predmetnú zákazku s konečnou platnosťou a zrušiť výzvu na predloženie ponuky. Vnútroštátny súd sa Súdneho dvora spýtal, či môže v súlade s právom EÚ príslušný vnútroštátny súd preskúmať rozhodnutie verejného obstarávateľa v rámci výkonu svojich neobmedzených právomocí, konkrétne preskúmaním, ktoré mu umožňuje zohľadniť spoľahlivosť a reálnosť ponuky uchádzača a nahradiť jeho vlastným preskúmaním posúdenie verejného obstarávateľa týkajúce sa účelnosti zrušenia výzvy na predloženie ponuky. Súdny dvor sa okrem iného vyjadril, že cieľom preskúmania stanoveného právom EÚ nemá byť skúmanie účelnosti, ale výkon skúmania zákonnosti. Dodal ale, že právo EÚ nevyklučuje možnosť členského štátu priznať vnútroštátnym súdom širšie právomoci aj na účely preskúmania účelnosti.

C-113/13 Azienda sanitaria locale n. 5 «Spezzino» a i. (11. 12. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Služby zdravotnej dopravy – Vnútroštátny predpis, ktorý vyhradzuje činnosti zdravotnej dopravy pre verejné zdravotné zariadenia prednostne združeniam dobrovoľníkov spĺňajúcim právne a registračné povinnosti – Súlad s právom Únie – Verejné zákazky – Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ – Smernica 2004/18/ES – Zmiešané služby uvedené tak v prílohe II A, ako aj v prílohe II B smernice 2004/18 – Článok 1 ods. 2 písm. a) a d) – Pojem ‚verejné zákazky na služby‘ – Peňažné plnenie – Protiplnenie spočívajúce v náhrade vynaložených nákladov“

Orgán miestnej správy svojím rozhodnutím ustanovil, že zdravotná doprava má byť prednostne vyhradená združeniam dobrovoľníkov, t. j. poskytovaním služieb súrnej a pohotovostnej zdravotnej dopravy sa musia poveriť prednostne a priamym zadaním, bez akejkoľvek formy zverejnenia, zmluvné dobrovoľnícke organizácie. Iné inštitúcie alebo

oprávnené verejnoprávne subjekty, ktoré nevykonávajú dobrovoľnícku činnosť, namietali, že takéto rozhodnutie je v rozpore s právom EÚ. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ takejto vnútroštátnej úprave nebráni, pokiaľ právny a zmluvný rámec, v ktorom sa vykonáva činnosť týchto organizácií, účinne prispieva k naplneniu sociálneho účelu, ako aj cieľov solidarity a rozpočtovej efektívnosti, na ktorých je táto právna úprava založená.

C-463/13 Stanley International Betting and Stanleybet Malta (22. 1. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa – Slobodné poskytovanie služieb – Hazardné hry – Vnútroštátna právna úprava – Reorganizácia systému koncesii prostredníctvom časového zjednotenia platnosti koncesii – Nové verejné obstarávanie – Koncesie s kratšou dobou platnosti ako je doba platnosti skôr vydaných koncesii – Obmedzenie – Naliehavé dôvody všeobecného záujmu – Proporcionalita“

Tento návrh na prejudiciálne konanie vyplynul z vnútroštátneho sporu medzi ministerstvom financií a stávkarskými spoločnosťami. Taliansko totiž zaviedlo právnu úpravu v oblasti hazardných hier, ktorá stanovuje, že sa zorganizuje nové verejné obstarávanie na koncesie s kratšou dobou platnosti, ako je doba platnosti skôr vydaných koncesii z dôvodu reorganizácie systému prostredníctvom časového zjednotenia platnosti koncesii. K tomuto kroku Taliansko pristúpilo v nadväznosti na skoršie rozsudky Súdneho dvora.⁷ Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ takejto vnútroštátnej právnej úprave neodporuje.

R. Oblasť: Životné prostredie

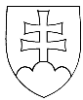
C-385/13 P Talianska republika v. Európska komisia (6. 11. 2014)

„Odvolanie – Európsky fond regionálneho rozvoja (EFRR) – Regionálny operačný program (ROP) 2000-2006 pre región Kampánia – Nariadenie (ES) č. 1260/1999 – Článok 32 ods. 3 prvý pododsek písm. f) – Konanie o nesplnenie povinnosti proti Talianskej republike týkajúce sa nakladania s odpadmi v regióne Kampánia – Rozhodnutie nehradiť priebežné platby v súvislosti s opatrením ROP týkajúcim sa nakladania s odpadmi a ich likvidácie“

Súdny dvor v rozsudku z roku 2010 skonštatoval, že Taliansko si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice o odpadoch, a ohrozilo zdravie ľudí a poškodilo životné prostredie. V nadväznosti na tento rozsudok bola EK toho názoru, že celý systém odpadového manažmentu v talianskom regióne Kampánia je nedostatočne nastavený a existuje veľké riziko, že aktivity spolufinancované EFRR fondmi nebudú riadne vykonané. Preto EK odmietla vyplatiť priebežnú platbu, čo Taliansko neúspešne napadlo na Všeobecnom súde⁸ a následne sa odvolalo na Súdny dvor. Súdny dvor rozsudkom odvolanie zamietol a potvrdil, že EK bola v zmysle nariadenia č. 1260/1999 oprávnená vyhlásiť žiadosti o platby z EFRR za neprípustné, keďže konanie o porušení sa týkalo rovnakého opatrenia ako tieto žiadosti. Taliansko neuspelo s tvrdením, že EK bola oprávnená odmietnuť platby len v súvislosti s konkrétnymi operáciami, ktorých sa osobitne týkalo konanie o porušení.

⁷ Posledným z nich bol rozsudok Súdneho dvora z 16. februára 2012 C-72/10 *Costa a Cifone*.

⁸ Pozri rozsudok Všeobecného súdu z 19. apríla 2013 v spojených veciach T-99/09 a T-308/09 *Taliansko v. Európska komisia*.

C-404/13 ClientEarth (19. 11. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Kvalita ovzdušia – Smernica 2008/50/ES – Limitné hodnoty oxidu dusičitého – Povinnosť požiadať o predĺženie lehoty predložením plánu kvality ovzdušia – Sankcie“

V tomto prejudiciálnom konaní sa Súdny dvor vyjadril k výkladu smernice o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe a objasnil niektoré povinnosti, ktoré členským štátom z tejto smernice vyplývajú. Rozhodol, že ak chce členský štát predĺžiť lehotu stanovenú touto smernicou na dosiahnutie limitných hodnôt oxidu dusičitého, musí o takéto predĺženie požiadať a vypracovať plán kvality ovzdušia, ak sa vzhľadom na existujúce informácie a napriek tomu, že tento štát uplatňuje primerané opatrenia na znižovanie znečistenia životného prostredia, objektívne ukazuje, že v uvedenej lehote nebude možné v danej zóne dosiahnuť súlad s limitnými hodnotami. Okrem iného musí preukázať, že počas tejto novo stanovenej lehoty bude schopný tento súlad dosiahnuť.

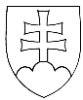
C-66/13 Green Network (26. 11. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Vnútroštátny systém podpory spotreby elektrickej energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie – Povinnosť pre výrobcov a dovozcov elektrickej energie dodať do vnútroštátnej siete určité množstvo elektrickej energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie alebo kúpiť ‚zelené certifikáty‘ od príslušného orgánu – Dôkaz tohto dodania, ktorý vyžaduje predloženie osvedčení o zelenom pôvode vyrobenej alebo dovezenej elektrickej energie – Akceptovanie osvedčení vydaných v treťom štáte podmienené uzatvorením dvojstrannej dohody medzi týmto tretím štátom a dotknutým členským štátom alebo dohody medzi správcou národnej siete tohto členského štátu a podobným orgánom uvedeného tretieho štátu – Smernica 2001/77/ES – Vonkajšia právomoc Spoločenstva – Lojálna spolupráca“

Súdny dvor sa v tomto prejudiciálnom konaní znova vyjadroval k mechanizmom určeným na osvedčenie povahy elektrickej energie, ale tentokrát sa zameral na iný aspekt problému, ako v predchádzajúcich prípadoch (pozri napr. Álands Vindkraft⁹), a to konkrétne kompatibilitu vnútroštátnej právnej úpravy s pravidlami o výlučnej vonkajšej právomoci EÚ. Rozhodol, že výlučná vonkajšia právomoc EÚ bráni takej právnej úprave, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej. Táto podmieňuje oslobodenie od povinnosti získať zelené certifikáty z dôvodu dodania elektrickej energie dovezenej z tretieho štátu na národný trh spotreby predchádzajúcim uzatvorením dohody medzi členským štátom a dotknutým tretím štátom, na základe ktorej je zaručené, že takto dovezená elektrická energia je zelenou elektrickou energiou za tých istých podmienok, ako stanovuje právo EÚ. Rovnako Súdny dvor uviedol, že právo EÚ bráni tomu, aby po tom, ako vnútroštátny súd vylúčil uplatnenie takejto vnútroštátnej právnej úpravy z dôvodu nesúladu tejto právnej úpravy s právom EÚ, tento súd substitučne uplatnil predchádzajúcu vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá je v zásade analogická s právnou úpravou, ktorej uplatnenie súd vylúčil.

---

⁹ Rozsudok Súdneho dvora z 1. júla 2014 vo veci C-573/12 *Álands Vindkraft*.

C-378/13 Európska komisia v. Helénska republika (2. 12. 2014)

C-196/13 Európska komisia v. Talianska republika (2. 12. 2014)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernice 75/442/EHS, 91/689/EHS a 1999/31/ES – Nakladanie s odpadmi – Rozsudok Súdneho dvora konštatujúci nesplnenie povinnosti – Nevykonanie – Článok 260 ods. 2 ZFEÚ – Peňažné sankcie – Penále – Paušálna pokuta“

V oboch prípadoch EK žalovala členský štát na Súdnom dvore za nevykonanie skoršieho rozsudku Súdneho dvora, pričom v jednom prípade išlo o povinnosti vyplývajúce zo smernice o odpadoch a v druhom prípade o povinnosti vyplývajúce zo smerníc o odpadoch, o nebezpečnom odpade a o skládkach odpadov. Súdny dvor jednoznačne skonštatoval, že Grécko ani Taliansko neprijali všetky nevyhnutné opatrenia potrebné na vykonanie skorších rozsudkov. Zároveň obom udelil vysoké paušálne pokuty a povinnosť platiť penále. Výšku penále zadefinoval na polročnom základe, aby umožnil EK hodnotiť aktuálny pokrok v opatreniach v súvislosti s vykonaním rozsudkov. Vo veci C-196/13 navyše Súdny dvor uviedol, že samotné uzavretie alebo zakrytie skládok hlinou a zeminou nemôže stačiť na splnenie povinností členského štátu a že členský štát je povinný preskúmať, či nie sú potrebné aj ďalšie kroky.

C-243/13 Európska komisia v. Švédske kráľovstvo (4. 12. 2014)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Životné prostredie – Smernica 2008/1/ES – Integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia – Existujúca prevádzka – Povoľovacie konanie – Prebiehajúce konania – Rozsudok Súdneho dvora o určení nesplnenia povinnosti – Nevykonanie – Článok 260 ods. 2 ZFEÚ – Peňažné sankcie – Paušálna pokuta – Penále“

Súdny dvor rozhodol, že Švédsko neprijalo všetky potrebné opatrenia, aby vyhovel odsudzujúcemu rozsudku vo veci C-607/10 Európska komisia v. Švédsko¹⁰. Švédsku uložil zaplatiť penále 4 000 € za každý deň omeškania pri zavedení opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s uvedeným rozsudkom, ako aj paušálnu pokutu vo výške 2 000 000 €. Súdny dvor však pri stanovení penále vzal do úvahy snahu a úzku spoluprácu Švédska s EK počas konania a znížil jeho pôvodne navrhovanú výšku.

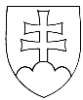
C-677/13 Európska komisia v. Helénska republika (11. 12. 2014)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Životné prostredie – Smernica 1999/31/ES – Článok 6 písm. a), článok 8, článok 9 písm. a) až c), článok 11 ods. 1 a článok 12 – Smernica 2008/98/ES – Články 13, 23 a článok 36 ods. 1 – Nakladanie s odpadmi – Skládkovanie odpadu – Absencia platného povolenia na skládku – Nesprávne prevádzkovanie skládky“

EK žalovala Grécko pre porušenie povinností týkajúcich sa prevádzkovania skládok, a to tak pre chýbajúce povolenie na prevádzkovanie skládky, ako aj pre neprijatie opatrení na to, aby sa nakladanie s odpadmi v predmetnej skládke vykonávalo bez ohrozovania zdravia ľudí a bez poškodzovania životného prostredia. V oboch týchto aspektoch bola jej žaloba úspešná, pričom dôležitú úlohu zohrali aj podklady dodané EK samotným Gréckom.

---

¹⁰ Rozsudok Súdneho dvora z 29. marca 2012 vo veci C-607/10 Európska komisia v. Švédsko.

C-551/13 SETAR (18. 12. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2008/98/ES – Článok 15 – Nakladanie s odpadmi – Možnosť pôvodcu odpadu vykonať spracovanie odpadu sám – Vnútroštátny zákon na účely prebratia, ktorý bol prijatý, ale zatiaľ nenadobudol účinnosť – Uplynutie lehoty na prebratie – Priamy účinok“

Hotelová spoločnosť pôsobiaca v Taliansku odmietala platiť poplatok za obecnú správu odstraňovania odpadu, keďže využívala na odstraňovanie odpadu z jej hotela špecializovaný podnik. Vnútroštátny súd si predovšetkým nebol istý, či vnútroštátna právna úprava, ktorá neupravuje možnosť, aby pôvodca odpadu alebo držiteľ odpadu vykonal sám odstránenie tohto odpadu a nemusel tak platiť miestnu daň za jeho odstraňovanie, je v súlade s právom EÚ. Súdny dvor odpovedal, že takáto úprava právu EÚ neodporuje. Naopak, právo EÚ bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú tiež ide v konaní vo veci samej, ktorá síce preberá príslušnú smernicu, ale nadobudnutie jej účinnosti je podmienené prijatím neskoršieho vnútroštátneho aktu, pokiaľ k tomuto nadobudnutiu účinnosti dôjde po uplynutí lehoty na prebratie stanovenej príslušnou smernicou.

Spojené veci C-401/12 P až C-403/12 P Rada EÚ a i. v. Vereniging Milieudefensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (13. 1. 2015)**Spojené veci C-404/12 P a C-405/12 P Rada EÚ a Európska komisia v. Stichting Natuur en Milieu a Pesticide Action Network Europe (13. 1. 2015)**

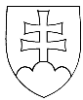
„Odvolanie – Nariadenie (ES) č. 149/2008 – Nariadenie stanovujúce maximálne hladiny rezíduí pesticídov – Smernica 2008/50/ES – Smernica o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe – Žiadosť o vnútorné preskúmanie tohto nariadenia, podaná podľa ustanovení nariadenia (ES) č. 1367/2006 – Rozhodnutie Komisie vyhlasujúce žiadosť za neprípustnú – Rozhodnutie týkajúce sa oznámenia Holandského kráľovstva o predĺžení lehoty pre dosiahnutie ročných limitných hodnôt určených pre oxid dusičitý a oslobodení od povinnosti uplatňovať limitné hodnoty určené pre častice (PM₁₀) – Opatrenie individuálneho určenia – Aarhuský dohovor – Platnosť nariadenia (ES) č. 1367/2006 vzhľadom na tento dohovor“

Súdny dvor rozhodoval o odvolaniach proti rozsudkom Všeobecného súdu T-338/08¹¹ a T-396/09¹², ktoré sa týkali zamietnutia žiadostí, aby EK preskúmala nariadenie 148/2008 a svoje rozhodnutie, ktorým EK udelila Holandsku dočasnú výnimku z povinností stanovených smernicou o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe. Súdny dvor odvolaniam vyhovel, vzájomné odvolania zamietol a oba rozsudky Všeobecného súdu zrušil, keďže tento tým, že rozhodol, že je možné odvolať sa na čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru na účely posúdenia zákonnosti čl. 10 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

¹¹ Rozsudok Všeobecného súdu z 14. júna 2012 vo veci T-338/08 *Stichting Natuur en Milieu a i. v. Európska komisia*.

¹² Rozsudok Všeobecného súdu z 14. júna 2012 vo veci T-396/09 *Vereniging Milieudefensie a i. v. Európska komisia*.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-450/09 Simba Toys v. ÚHVT (25. 11. 2014)

„Ochranná známka Spoločenstva – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Trojrozmerná ochranná známka Spoločenstva – Kocka so stranami s mriežkovanou štruktúrou – Absolútne dôvody zamietnutia – Článok 76 ods. 1 prvá veta nariadenia (ES) č. 207/2009 – Neexistencia označenia, ktoré pozostáva výhradne z tvaru výrobku, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie technického výsledku – Článok 7 ods. 1 písm. e) bod ii) nariadenia č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. e) bod ii) nariadenia č. 207/2009] – Neexistencia označenia, ktoré pozostáva výlučne z formy vyplývajúcej zo samotnej povahy výrobku – Článok 7 ods. 1 písm. e) bod i) nariadenia č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. e) bod i) nariadenia č. 207/2009] – Neexistencia označenia, ktoré pozostáva výlučne z tvaru, ktorý dáva výrobku podstatnú hodnotu – Článok 7 ods. 1 písm. e) bod iii) nariadenia č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. e) bod iii) nariadenia č. 207/2009] – Rozlišovacia spôsobilosť – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009] – Neexistencia opisného charakteru – Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009] – Rozlišovacia spôsobilosť nadobudnutá používaním – Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009) – Povinnosť odôvodnenia – Článok 75 prvá veta nariadenia č. 207/2009“

V roku 1996 ÚHVT zapísal ochrannú známku v tvare známej Rubikovej kocky pre „trojrozmerné puzzle“. O niekoľko rokov neskôr podala nemecká spoločnosť návrh na vyhlásenie neplatnosti tejto ochrannej známky z dôvodu, že „Rubikova kocka“ nemala byť zapísaná ako ochranná známka, ale ako patent. Všeobecný súd tieto tvrdenia zamietol. Uviedol, že mriežkovaná štruktúra nachádzajúca sa po stranách kocky, ktorá bola zapísaná ako ochranná známka, nenaznačuje, že by jednotlivé diely tejto kocky mali rotačnú schopnosť, ani nijakú inú technickú funkciu. Ani majiteľ ochrannej známky „Rubikovej kocky“ nemôže s odvolaním sa na danú ochrannú známku namietat' proti predaju trojrozmerných puzzle s rotačnou schopnosťou. Grafické zobrazenia napadnutej ochrannej známky neumožňujú zistiť, či má predmetný tvar nejakú technickú funkciu.¹³

T-278/12 Inter-Union Technohandel v. ÚHVT (9. 12. 2014)

„Ochranná známka Spoločenstva – Námietské konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva PROFLEX – Skoršia národná slovná ochranná známka PROFEX – Riadne používanie skoršej ochrannej známky – Článok 42 ods. 2 a 3 nariadenia (ES) č. 207/2009“

Majiteľ skoršej ochrannej známky vytýkal odvolaciemu senátu ÚHVT, že uplatnil „príliš náročné“ kritériá na preukázanie používania skoršej ochrannej známky. Majiteľ skoršej ochrannej známky predložil ÚHVT v námietkovom konaní rôzne dôkazy o používaní skoršej ochrannej známky, medzi inými aj písomné vyhlásenie svojho zamestnanca. Všeobecný súd dospel k záveru, že ÚHVT vykonal nesprávne posúdenie predložených dôkazov v prípade, ak

¹³ Vo veci už medzičasom bolo podané odvolanie, zapísané do registra Súdneho dvora pod číslom C-30/15 P.

skúmal, či ostatné dôkazy samy osebe, teda bez písomného vyhlásenia, preukazujú rozsah používania skoršej ochrannej známky. Takýmto skúmaním *de facto* zbavil písomné vyhlásenie akejkoľvek dôkaznej hodnoty. Ďalej Všeobecný súd uviedol, že články z nemeckého časopisu *test* (časopis, ktorý porovnáva výrobky rôznych spoločností, a teda neplní reklamnú funkciu) majú takisto dôkaznú silu.

T-197/13 MEM v. ÚHVT (15. 1. 2015)

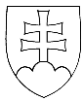
„Ochranná známka Spoločenstva – Medzinárodný zápis, v ktorom je vyznačené Európske spoločenstvo – Slovná ochranná známka MONACO – Absolútne dôvody zamietnutia – Opisný charakter – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Článok 151 ods. 1 a článok 154 ods. 1 nariadenia (ES) č. 207/2009 – Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) a článok 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 – Čiastočné zamietnutie ochrany“

Vláda Monackého kniežatstva dosiahla na medzinárodnom úrade Svetovej organizácie duševného vlastníctva (WIPO) medzinárodný zápis ochrannej známky MONACO pre EÚ. ÚHVT zamietol zápis tejto ochrannej známky pre niektoré triedy tovarov a služieb z dôvodu nedostatku rozlišovacej spôsobilosti a opisného charakteru. Monacké kniežatstvo v žalobe tvrdilo, že ÚHVT porušil nariadenie č. 207/2009 tým, že nezohľadnil skutočnosť, že pôvodným majiteľom ochrannej známky bol tretí štát, ktorý nie je členským štátom EÚ. Všeobecný súd uviedol, že z ustanovení nariadenia vyplýva, že každá právnická osoba vrátane subjektu verejného práva môže požiadať o ochranu ochrannej známky EÚ. To platí aj pre spoločnosť so sídlom na území iného štátu, ako aj pre tento štát samotný. Z toho vyplýva, že ak monacký štát podal žiadosť, aby bola pre medzinárodný zápis ochrannej známky vyznačená EÚ, sám sa podriadiť pôsobnosti tohto nariadenia.

T-488/13 GEA Group v. ÚHVT (22. 1. 2015)

„Ochranná známka Spoločenstva – Lehota na podanie žaloby – Začiatok bežania lehoty – Doručenie rozhodnutia odvolacieho senátu faxom – Prijatie faxu – Oneskorenie – Neexistencia prípadu vyššej moci alebo náhody – Zjavná neprípustnosť“

V tomto prípade Všeobecný súd uznesením rozhodol o zamietnutí žaloby z dôvodu jej zjavnej neprípustnosti. ÚHVT doručil 25. marca 2013 žalobcovi rozhodnutie prostredníctvom faxu, ktorému týmto dňom začala plynúť dvojmesačná lehota na podanie žaloby. Žalobca však žalobu podal až 2. septembra 2013, teda oneskorene, pričom tvrdil, že rozhodnutie ÚHVT mu nebolo doručené 25. marca 2013 z dôvodu nefunkčnosti faxu. Všeobecný súd uviedol, že nefunkčnosť faxu je neobvyklou okolnosťou, avšak nie zvláštnou okolnosťou. Ani fakt, že k takejto nefunkčnosti prišlo po prvýkrát, nič nemení na predmetnom závere. Faxové zariadenie bolo umiestnené u právneho zástupcu žalobcu (v advokátskej kancelárii), ktorý mal vykonať a bol v pozícii vykonať kontrolu tohto zariadenia, a tým pádom overiť, či pri vykonávaní prác na elektroinštalácii, ktoré preukázateľne v deň doručenia faxu v danej advokátskej kancelárii prebiehali, nedošlo k poruche prijímania faxov.

B. Oblasť: Hospodárska súťaž

T-72/09 Pilkington Group a i. v. Európska komisia (17. 12. 2014)

„Hospodárska súťaž – Dohody, rozhodnutia a zosúladené praktiky – Európsky trh s automobilovým sklom – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES – Dohody o rozdelení trhu a zdieľanie obchodne citlivých informácií – Pokuty – Právo na obhajobu – Retroaktívne uplatnenie usmernení k metóde stanovovania pokút 2006 – Hodnota obratu – Pasívna alebo menej dôležitá úloha – Odradzujúci účinok pokuty – Zohľadnenie predtým uložených pokút – Horná hranica pokuty – Výmenný kurz pre výpočet hornej hranice pokuty“

Spoločnostiam zo skupiny Pilkington Group uložila EK v r. 2008 spolu s ďalšími spoločnosťami vysokú pokutu za kartel v oblasti autoskla. Touto žalobou sa žalobcovia domáhali zrušenia tohto rozhodnutia alebo zníženia pokuty, pričom napádali aj menový prepočet výšky obratu použitý EK, konkrétne medzi GBP a EUR. Všeobecný súd rozhodnutie EK potvrdil, pričom odobril aj použitý výmenný kurz vypočítaný ako priemerný kurz za rok, za ktorý sa zisťuje obrat spoločnosti.

T-201/11 Si.mobil v. Európska komisia (17. 12. 2014)

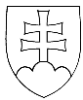
„Hospodárska súťaž – Zneužitie dominantného postavenia – Slovinský trh mobilných komunikačných služieb – Rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti – Zaoberanie sa orgánu hospodárskej súťaže členského štátu vecou – Nedostatok záujmu Únie“

Žalobkyňa podala slovinskému orgánu hospodárskej súťaže a neskôr aj EK sťažnosti na údajné zneužitie dominantného postavenia zo strany niekdajšieho slovinského telekomunikačného monopolu. EK v r. 2011 jej sťažnosť zamietla, pričom sa odvolala aj na už prebiehajúce konanie pred slovinskými orgánmi. Všeobecný súd historicky prvýkrát potvrdil, že EK môže použiť takýto dôvod na odmietnutie sťažnosti. Pritom stanovil dve podmienky, a to, že EK sa musí presvedčiť, že súťažné orgány členského štátu sa zaoberajú prípadom, ktorý jej bol oznámený, a že prípad sa týka rovnakej dohody, rozhodnutia alebo postupu.

T-355/13 easyJet Airline v. Európska komisia (21. 1. 2015)

„Hospodárska súťaž – Zneužitie dominantného postavenia – Trh s letiskovými službami – Rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti – Článok 13 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 – Posúdenie veci orgánom hospodárskej súťaže členského štátu – Zamietnutie sťažnosti z dôvodov poradia dôležitosti – Rozhodnutie orgánu hospodárskej súťaže, v ktorom boli prijaté závery v oblasti práva hospodárskej súťaže na základe vyšetrovania vedeného vzhľadom na vnútroštátnu právnu úpravu uplatniteľnú na príslušné odvetvie – Povinnosť odôvodnenia“

Aj toto rozhodnutie, podobne ako rozsudok vo veci T-201/11 *Si.mobil v. EK*, sa týka vzťahu medzi rozhodovaním EK a vnútroštátnych orgánov v súťažných veciach. Všeobecný súd tu potvrdil, že EK môže zamietnuť sťažnosť, ktorou sa už zaoberal iný orgán hospodárskej súťaže bez ohľadu na výsledok takéhoto konania, teda aj vtedy, ak ním bola sťažnosť zamietnutá z dôvodov poradia dôležitosti. Je však potrebné, aby išlo o skoršie preskúmanie vykonané vzhľadom na pravidlá EÚ v oblasti hospodárskej súťaže.

T-402/13 Orange v. Európska komisia (25. 11. 2014)

„Hospodárska súťaž – Správne konanie – Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia – Proporcionalita – Primeranosť – Nevyhnutnosť – Neexistencia svojoľnej povahy – Odôvodnenie“

Aj toto konanie sa týka vzťahu medzi rozhodovaním EK a vnútroštátnych orgánov v súťažných veciach, tentoraz však z pohľadu vyšetrovanej spoločnosti. Žalobkyňa bola v minulosti predmetom vyšetovania zo strany francúzskych orgánov, ktoré však nekonštatovali porušenie súťažného práva EÚ. Neskôr ju pre rovnaké podozrenie zo zneužitia dominantného postavenia vyšetrovala aj EK, ktorá nariadila inšpekciu jej priestorov. Žalobkyňa sa domáhala zrušenia rozhodnutia o nariadení inšpekcie, argumentujúc okrem iného aj jeho neproporcionalitou, keďže EK mohla údajne všetky potrebné informácie získať od francúzskych orgánov. Všeobecný súd jej žalobu zamietol, pričom zohľadnil aj to, že francúzske orgány nevykonali inšpekciu, ale rozhodli na základe informácií poskytnutých na vyžiadanie vyšetrovanou spoločnosťou.

T-272/12 Energetický a průmyslový holding a EP Investment Advisors v. Európska komisia (26. 11. 2014)

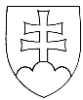
„Hospodárska súťaž – Správne konanie – Rozhodnutie konštatujúce odmietnutie podrobiť sa inšpekcii a ukladajúce pokutu – Článok 23 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 1/2003 – Prezumpcia nevinu – Právo na obhajobu – Proporcionalita – Povinnosť odôvodnenia“

Rozhodnutie sa týka pomerne medializovanej inšpekcie EK v priestoroch EPH z novembra 2009. Okrem medializácie tejto inšpekcie deň pred jej uskutočnením došlo aj počas jej priebehu k niekoľkým porušeniam požiadaviek inšpektorov EK, a to pokiaľ ide o zablokovanie a zabezpečenie e-mailových kont riadiacich zamestnancov. Z tohto dôvodu uložila EK spoločnostiam EPH a EPIA pokutu pre odmietnutie podrobiť sa inšpekcii vo výške 2 500 000 €, ktoré bolo predmetom tejto žaloby. Všeobecný súd žalobu zamietol, čím potvrdil uloženie pokuty žalobkyniam.

T-90/11 Ordre national des pharmaciens (ONP) a i. v. Európska komisia (10. 12. 2014)

„Hospodárska súťaž – Kartely – Francúzsky trh analýzy lekárskej biológie – Rozhodnutie konštatujúce porušenie článku 101 ZFEÚ – Združenia podnikov – Profesionálne komory – Predmet kontroly a vyšetovania – Podmienky uplatnenia článku 101 ZFEÚ – Porušenie na základe cieľa – Minimálna cena a prekážky rozvoja skupín laboratórií – Jediné a nepretržité porušenie – Dôkaz – Nesprávne skutkové a právne posúdenie – Výška pokuty – Bod 37 Usmernení k metóde stanovenia pokút z roku 2006 – Neobmedzená právomoc“

Žalobkyniam, medzi ktorými je aj ONP ako profesionálna organizácia, na ktorú štát preniesol niektoré úlohy v oblasti verejného zdravia a kvality starostlivosti, uložila EK v r. 2010 pokutu za obmedzovanie hospodárskej súťaže na francúzskom trhu analýzy lekárskej biológie. Opatrenia ONP totiž podľa názoru EK bránili pôsobeniu skupín laboratórií na trhu a zvýhodňovali samostatných lekárnikov. Svojimi opatreniami sa ONP okrem iného snažila vykladať francúzsku legislatívu v neprospech skupín laboratórií a obmedziť cenovú politiku

uvedených skupín stanovením minimálnej ceny za určité služby. Všeobecný súd rozhodnutie EK potvrdil, znížil však výšku uloženej pokuty.

C. Oblasť: Inštitucionálne právo

T-289/13 Ledra Advertising v. Európska komisia a ECB (10. 11. 2014)

T-290/13 CMBG v. Európska komisia a ECB (10. 11. 2014)

T-291/13 Eleftheriou a Papachristofi v. Európska komisia a ECB (10. 11. 2014)

T-292/13 Evangelou v. Európska komisia a ECB (10. 11. 2014)

T-293/13 Theophilou v. Európska komisia a ECB (10. 11. 2014)

T-294/13 Fialtor v. Európska komisia a ECB (10. 11. 2014)

„Žaloba o neplatnosť a o náhradu škody – Program podpory stability Cypru – Protokol k dohode o špecifickej podmienenosti hospodárskej politiky uzavretej medzi Cyperskou republikou a ESM – Právomoc Všeobecného súdu – Príčinná súvislosť – Žaloba, ktorá je čiastočne neprípustná a čiastočne zjavne bez právneho základu“

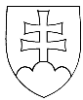
Svojimi žalobami sa žalobcovia domáhali vyslovenia neplatnosti podmienok záchranej pomoci pre Cyprus dohodnutých v memorande o porozumení z 26. apríla 2013 medzi Cyprom a žalovanými, ako aj náhrady škody, ktorá im mala v tejto súvislosti vzniknúť. Všeobecný súd však uzneseniami ich žaloby odmietol ako neprípustné z dôvodu, že memorandum o porozumení nepredstavuje žalovateľný akt podľa čl. 263 ZFEÚ, keďže EMS (tzv. trvalý euroval) ani Cyperská republika, ktoré ho prijali, nepatria medzi orgány, inštitúcie ani iné subjekty EÚ. Rovnako je vylúčené prejednanie nároku na náhradu škody, keďže memorandum o porozumení nebolo prijaté ani iniciované EK alebo ECB, aj keď Zmluva o EMS im stanovuje isté osobitné úlohy spojené s jej uskutočňovaním.¹⁴

T-330/14 P Jelenkowska-Luca v. Európska komisia (11. 12. 2014)

„Kasačný opravný prostriedok – Verejná služba – Úradníci – Kasačný opravný prostriedok podaný v inom jazyku, ako je jazyk, v ktorom bolo rozhodnutie Súdu pre verejnú službu, ktoré je predmetom kasačného opravného prostriedku, vyhotovené – Zjavne neprípustný kasačný opravný prostriedok“

V tomto prípade Všeobecný súd zapísal odvolanie, ktoré nebolo vyhotovené v jazyku konania, do registra až na základe žiadosti právneho zástupcu žalobkyne o výnimku z jazykového režimu, ktorá však bola podaná až jeden mesiac po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Všeobecný súd dospel v predmetnom prípade k záveru, že prejednávané odvolanie nebolo podané v jazyku konania, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, teda v poľštine. Nebolo teda podané v súlade s jazykovým režimom Všeobecného súdu, a teda nie je prípustné. Takýto dôvod neprípustnosti nemožno obísť ani žiadosťou o výnimku z jazykového režimu, ktorá bola podaná po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Takáto žiadosť nemôže viesť k tomu, aby bolo použitie iného jazyka v návrhu povolené so spätnou účinnosťou, a ani k tomu, aby sa na

¹⁴ Proti trom y uvedených uznesení už žalobcovia podali odvolania, zapísané do registra Súdneho dvora pod číslami C-8/15 P, C-9/15 P, resp. C-10/15 P.

odvolanie dalo následne pozerať ako na splňujúce pravidlá týkajúce sa jazykového režimu. Preto Všeobecný súd odvolanie odmietol ako zjavne neprípustné.

D. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

T-481/11 Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (13. 11. 2014)

„Poľnohospodárstvo – Spoločná organizácia trhov – Sektor ovocia a zeleniny – Citrusové ovocie – Žaloba o neplatnosť – Potvrdzujúci akt – Nové a podstatné skutočnosti – Prípustnosť – Podmienky uvádzania výrobkov na trh – Ustanovenia týkajúce sa označovania – Údaje o konzervačných látkach a iných chemických látkach použitých pri ošetrovaní po zbere – Odporúčania týkajúce sa noriem prijatých v rámci Európskej hospodárskej komisie Organizácie spojených národov.“

Všeobecný súd zamietol žalobu Španielska, ktoré žiadalo zrušiť ustanovenie prílohy vykonávajúceho nariadenia EK, podľa ktorého v prípade citrusových plodov musia byť na každom obale vyznačené údaje o konzervačnej látke alebo iných chemických látkach použitých v pozberovej fáze. Španielsko okrem iného namietalo diskriminačný postup EK, keďže uvedenú povinnosť stanovila len pre citrusové ovocie. Podľa Všeobecného súdu je však citrusové ovocie špecifické tým, že jeho šupka má v gastronómii osobitné využitie. Preto je v prípade citrusového ovocia potrebné informovať spotrebiteľa, že ovocie, ktoré si zaobstaral a ktoré je úplne vhodné na bežnú konzumáciu, bolo predmetom pozberového ošetrovania, čo môže mať vplyv na použitie jeho šupky v kuchyni. Rovnako Všeobecný súd odmietol námietku Španielska o znevýhodnení producentov z EÚ na trhoch mimo EÚ v dôsledku toho, že sporná označovacia povinnosť sa na nich vzťahuje aj vtedy, ak svoje produkty vyvážajú a predávajú na trhoch mimo EÚ, kde pre iných producentov obdobná povinnosť nemusí existovať.¹⁵

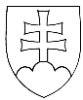
T-632/11 Helénska republika v. Európska komisia (6. 11. 2014)

„EPUZF – Záručná sekcia – EPZF a EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Nariadenie (ES) č. 1782/2003 – Schéma nárokov na jednotné platby – Lojálna spolupráca – Spravodlivé zaobchádzanie – Proporcionalita – Vnútroštátna rezerva – Kritériá pridelovania – Paušálna finančná oprava – Riziko pre fondy – Nariadenie (ES) č. 1493/1999 – Sektor vinárstva – Režimy destilácie a platieb v prospech využívania niektorých muštov – Pomoc na reštrukturalizáciu a rekonverziu vinogradov“

Všeobecný súd v uvedenej veci zrušil rozhodnutie EK, ktorým z financovania EÚ vylúčila výdavky vynaložené Gréckom v rámci Záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV), v rozsahu, v akom ukladá Grécku paušálnu opravu týkajúcu sa udeľovania práv vnútroštátnej rezervy novým poľnohospodárom. Všeobecný súd dospel k záveru, že EK pochybila, keď považovala kritérium veku pod 40 rokov stanovené pre prioritné udelenie práv z vnútroštátnej rezervy novým roľníkom za neodôvodnene diskriminačné, takéto kritérium je totiž odôvodnené cieľom podpory mladých roľníkov.

---

¹⁵ Španielsko sa už medzičasom v prípade odvolalo. Pozri prebiehajúce odvolacie konanie na Súdnom dvore so spisovou značkou C-26/15 P.

E. Oblasť: Prístup k dokumentom

T-476/12 Saint-Gobain Glass Deutschland v. Európska komisia (11. 12. 2014)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Nariadenie (ES) č. 1367/2006 – Dokumenty týkajúce sa zariadení žalobkyne nachádzajúcich sa v Nemecku a systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Čiastočné zamietnutie prístupu – Informácie o životnom prostredí – Článok 6 ods. 1 druhá veta nariadenia č. 1367/2006 – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu rozhodovacieho procesu – Dokumenty pochádzajúce z členského štátu – Námietka členského štátu – Článok 4 ods. 3 a 5 nariadenia č. 1049/2001“

Žalobkyňa požadovala od EK informácie, ktoré sa týkali jej prevádzok a ktoré boli EK poskytnuté SRN v rámci konania o bezplatnom pridelovaní emisných kvót. EK jej žiadosť zamietla okrem iného z dôvodu ochrany rozhodovacieho procesu, čo žalobkyňa napadla žalobou. Všeobecný súd jej žalobu zamietol, pričom poukázal okrem iného aj na možné ohrozenie rozhodovacieho procesu EK možnou kvantitou žiadostí, ak by všetky spoločnosti v postavení žalobkyne začali podávať EK takéto žiadosti o informácie.

F. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

Spojené veci T-307/12 a T-408/13 Mayaleh v. Rada EÚ (5. 11. 2014)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii – Zmrazenie finančných prostriedkov – Funkcie guvernéra Centrálnej banky Sýrie – Žaloba o neplatnosť – Oznámenie aktu obsahujúceho reštriktívne opatrenia – Lehota na podanie žaloby – Prípustnosť – Právo na obhajobu – Spravodlivý proces – Povinnosť odôvodnenia – Dôkazné bremeno – Právo na účinnú súdnu ochranu – Proporcionalita – Právo vlastníť majetok – Právo na súkromie a rodinný život – Uplatnenie obmedzení v oblasti vstupu na štátneho príslušníka členského štátu – Voľný pohyb občanov Únie.“

Všeobecný súd v uvedenej veci zamietol obe žaloby pána Mayaleha, ktorý je sýrskym aj francúzskym štátnym príslušníkom, o zrušenie zápisu jeho mena na zozname osôb dotknutých reštriktívnymi opatreniami voči Sýrii. Všeobecný súd v rozsudku skúmal osobitne reštriktívne opatrenie spočívajúce v obmedzení vstupu na územie členských štátov. V tejto súvislosti skonštatoval, že v prípade osoby, ktorá má rovnako ako žalobca okrem sýrskeho aj francúzske občianstvo, právo EÚ neukladá francúzskym orgánom povinnosť zakázať jej vstup na územie Francúzska. Naopak, ostatné členské štáty sú povinné uplatniť predmetné reštriktívne opatrenie.

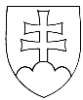
T-228/12 AJ DD v. Rada EÚ (10. 11. 2014)

T-233/12 AJ DE v. Rada EÚ (10. 11. 2014)

T-237/12 AJ DF v. Rada EÚ (10. 11. 2014)

T-238/12 AJ DG v. Rada EÚ (10. 11. 2014)

„Právna pomoc – Žiadosť podaná pred podaním žaloby o neplatnosť – Reštriktívne opatrenia prijaté v súvislosti s určitými predstaviteľmi Bieloruska“

V týchto prípadoch išlo o žiadosti o právnu pomoc, ktoré boli podané za účelom podania žaloby proti rozhodnutiam Rady EÚ o reštriktívnych opatreniach. Všeobecný súd vo všetkých predmetných prípadoch žiadateľom právnu pomoc priznal. Okrem iného uviedol, že zamietnutie takýchto žiadostí o právnu pomoc iba z dôvodu, že žiadateľ nepredložil povolenie vnútroštátneho orgánu podľa nariadenia 765/2006, napriek tomu, že takáto žiadosť spĺňa podmienky stanovené Rokovacím poriadkom Všeobecného súdu, by predstavovalo zásah do práva na účinný procesný prostriedok.

T-400/10 Hamas v. Rada EÚ (17. 12. 2014)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu – Zmrazenie finančných prostriedkov – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov – Odkaz na teroristické činy – Potreba rozhodnutia príslušného orgánu v zmysle spoločnej pozície 2001/931 – Povinnosť odôvodnenia – Úprava časových účinkov zrušenia“

Všeobecný súd z procesných dôvodov zrušil zápisy hnutia Hamas na zoznamoch prijatých proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu. Zdôraznil však, že tieto zrušenia, ku ktorým došlo z podstatných procesných dôvodov, nezahŕňajú žiadne vecné posúdenie otázky kvalifikácie žalobkyne ako teroristickej skupiny v zmysle spoločnej pozície 2001/931. S cieľom predísť vážnemu a nezvratnému zásahu do účinnosti reštriktívnych opatrení napokon Všeobecný súd dočasne zachoval účinky zrušených aktov.

T-509/11 Makhlouf v. Rada EÚ (21. 1. 2015)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii – Zmrazenie finančných prostriedkov – Povinnosť odôvodnenia – Právo na obhajobu – Právo na účinnú súdnu ochranu – Nesprávne posúdenie – Právo na majetok – Právo na súkromný život – Proporcionalita“

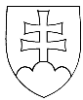
Všeobecný súd ponechal na zozname reštriktívnych opatrení prijatých voči Sýrii meno p. Makhloufa, ktorý bol zapísaný na tento zoznam z dôvodu, že je blízkym spolupracovníkom a strýkom Bashara Al-Assada. Skonštatoval, že Rada EÚ dostatočne preukázala väzbu žalobcu s vodcom sýrskeho režimu, ako aj jeho rozhodujúci vplyv na okruh vodcov tohto režimu, pričom neporušila jeho základné práva.

T-384/11 Safa Nicu Sepahan v. Rada EÚ (21. 1. 2015)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní – Zmrazenie finančných prostriedkov – Nesprávne posúdenie – Právo na účinnú súdnu ochranu – Návrh na náhradu škody“

Všeobecný súd v tejto veci najprv vyhovel žalobe o zrušenie zaradenia žalobkyne na zoznam osôb, voči ktorým sa uplatňujú reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní, z dôvodu, že Rada EÚ nepreukázala dôvodnosť tohto zaradenia. Následne Všeobecný súd vyhovel sčasti aj žalobe o náhradu škody, a to v rozsahu, v akom žalobkyňa žiadala priznať nemajetkovú ujmu, ktorá jej v dôsledku zaradenia na zoznam vznikla. Všeobecný súd priznal žalobkyni za poškodenie jej dobrej povesti náhradu ujmy vo

výške 50 000€. Naopak, žalobkyňa nepreukázala dôvodnosť náhrady škody za utrpenú majetkovú ujmu, a preto Všeobecný súd žalobu v tejto časti zamietol.¹⁶

G. Oblasť: Štátna pomoc

T-219/10 Autogrill España v. Európska komisia (7. 11. 2014)

T-399/11 Banco Santander a Santusa v. Európska komisia (7. 11. 2014)

„Štátna pomoc – Ustanovenia týkajúce sa dane z príjmov právnických osôb, umožňujúce podnikom, ktoré sú daňovými rezidentmi v Španielsku, odpisovať goodwill vzniknutý nadobudnutím podielov v podnikoch, ktoré sú daňovými rezidentmi v zahraničí – Rozhodnutie, ktorým sa táto schéma kvalifikuje ako štátna pomoc, táto pomoc sa vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariaďuje sa jej vymáhanie – Pojem štátna pomoc – Selektívna povaha – Identifikácia kategórie podnikov zvýhodnených opatrením – Neexistencia – Porušenie článku 87 ods. 1 ES“

Všeobecný súd v uvedených veciach zrušil rozhodnutia EK, ktorými označila za nezlučiteľnú so spoločným trhom schému dane z príjmov právnických osôb, umožňujúcu podnikom, ktoré sú daňovými rezidentmi v Španielsku, odpisovať goodwill vzniknutý nadobudnutím podielov v podnikoch, ktoré sú daňovými rezidentmi v zahraničí. Skonštatoval, že EK v týchto rozhodnutiach nepreukázala selektivitu sporného opatrenia, ktorá predstavuje jedno z kritérií klasifikácie opatrenia ako štátnej pomoci. Pripomenul, že kritérium selektivity sa opiera o rozdiel v zaobchádzaní medzi kategóriami podnikov, ktoré podliehajú právnej úprave rovnakého členského štátu, a nie o rozdiel v zaobchádzaní medzi podnikmi jedného členského štátu a podnikmi iných členských štátov.¹⁷

T-512/11 Ryanair v. Európska komisia (25. 11. 2014)

T-473/12 Aer Lingus v. Európska komisia (5. 2. 2015)

T-500/12 Ryanair v. Európska komisia (5. 2. 2015)

„Štátna pomoc – Írska daň z cestujúcich v leteckej doprave – Znížená sadzba v prípade miest určenia nachádzajúcich sa najviac 300 km od letiska v Dubline – Rozhodnutie vyhlasujúce štátnu pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariaďujúce jej vymáhanie – Výhoda – Selektívna povaha – Identifikácia príjemcov pomoci – Článok 14 nariadenia (ES) č. 659/1999 – Povinnosť odôvodnenia – Odvetvie leteckej dopravy – Oslobodenie transferovej a tranzitnej dopravy od dane – Rozhodnutie konštatujúce neexistenciu štátnej pomoci – Nezačatie konania vo veci formálneho zisťovania – Závažné ťažkosti – Procesné práva dotknutých osôb“

Žalobcovia v týchto veciach napadli rozhodnutie EK týkajúce sa írskej dane z osobnej leteckej dopravy a jej posúdenia vo svetle pravidiel o štátnej pomoci.

Vo veci T-159/14 žalobkyňa napadla žalobou rozhodnutie EK v časti, v ktorej konštatovala, že neuplatnenie uvedenej dane na transferovú a tranzitnú dopravu nepredstavuje štátnu pomoc.

¹⁶ V prípade už bolo na Súdny dvor podané odvolanie, zapísané do registra Súdneho dvora pod číslom C-45/15 P.

¹⁷ V oboch prípadoch už bolo na Súdny dvor podané odvolanie, ktoré boli do registra Súdneho dvora zapísané pod číslami C-20/15 P a C-21/15 P.

Všeobecný súd dospel k záveru, že EK pri preskúmvaní pomoci čelila vážnym ťažkostiam, ktoré mohli vyvolať pochybnosti o zlučiteľnosti sporného opatrenia s vnútorným trhom, a preto mala začať formálne zisťovanie za účelom overenia, či sporné opatrenie nebolo selektívne a prípadne dospieť k záveru, že sporné opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc. Keďže EK nezačala formálne zisťovanie, porušila tým procesné práva žalobkyne, a preto Všeobecný súd žalobe vyhovel.

Vo veciach T-473/12 a T-500/12 zasa žalobkyne napadli rovnaké rozhodnutie EK v časti, v ktorej konštatovala, že štátna pomoc vo forme zníženej daňovej sadzby z leteckej dopravy (2 € za cestujúceho oproti štandardnej sadzbe 10 €), ktorú Írsko protiprávne uplatňovalo na určité prípady, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, a nariadila vymôcť rozdiel medzi zníženou sadzbou a štandardnou sadzbou. Všeobecný súd dospel k záveru, že EK síce oprávnene konštatovala, že znížená sadzba predstavuje neoprávnenú štátnu pomoc, avšak pochybila pri vyčíslení sumy, ktorá sa má vymáhať. Vzhľadom na to, že ekonomická výhoda vyplývajúca z uplatnenia zníženej sadzby mohla byť aj čiastočne prenesená na cestujúcich, EK nemala právo usúdiť, že výhoda, ktorú získali letecké spoločnosti, automaticky v každom prípade predstavovala 8 € na cestujúceho. Všeobecný súd preto žalobe vyhovel a zrušil rozhodnutie EK v príslušnom rozsahu.

T-57/11 Castelnou Energía v. Európska komisia (3. 12. 2014)

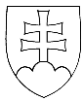
„Štátna pomoc – Elektrická energia – Pokrytie dodatočných výrobných nákladov – Povinnosť verejnej služby vyrábať určitý objem elektrickej energie z vnútroštátneho uhlia – Mechanizmus prednostného zásobovania – Rozhodnutie nevzniesť námietky – Rozhodnutie vyhlasujúce podporu za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Žaloba o neplatnosť – Osobná dotknutosť – Podstatné ovplyvnenie hospodárskej súťaže – Prípustnosť – Nezahájenie formálneho zisťovania – Vážne ťažkosti – Služba všeobecného hospodárskeho záujmu – Bezpečnosť dodávok elektrickej energie – Článok 11 ods. 4 smernice 2003/54/ES – Voľný pohyb tovaru – Ochrana životného prostredia – Smernica 2003/87/ES“

Všeobecný súd zamietol žalobu o zrušenie rozhodnutia EK nevzniesť námietky voči štátnej pomoci vo forme náhrady, ktorú Španielsko zamýšľa poskytnúť niektorým výrobcem elektrickej energie na pokrytie dodatočných výrobných nákladov vyplývajúcich zo záväzku ako služby vo verejnom záujme vyrobiť určitý objem elektrickej energie z uhlia vnútroštátneho pôvodu, ktorý bol uložený z dôvodu bezpečnosti dodávky energie. Všeobecný súd skúmal, či bola EK v rámci prieskumu povinná posúdiť súlad opatrenia pomoci aj s právom EÚ v oblasti ochrany životného prostredia a dospel k záveru, že EK takúto povinnosť nemala, keďže sporné opatrenie nesleduje environmentálny cieľ. Pripomenul tiež, že rozhodnutím Rady EÚ¹⁸ bola možnosť poskytnúť podniku pomoc zameranú okrem iného aj na pokrytie nákladov súvisiacich s uhlím určeným na výrobu elektriny predĺžená do roku 2018.

T-487/11 Banco Privado Português a Massa Insolvente do Banco Privado Português v. Európska komisia (3. 12. 2014)

„Štátna pomoc – Finančný sektor – Štátna záruka na bankovú pôžičku – Pomoc určená na nápravu vážnej poruchy fungovania v hospodárstve členského štátu – Článok 107 ods. 3

¹⁸ Rozhodnutie Rady z 10. decembra 2010 o štátnej pomoci na uľahčenie zatvorenia uhoľných baní neschopných konkurencie (Ú. v. EÚ L 336, 21.12.2010, s. 24 – 29).

písm. b) ZFEÚ – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Usmernenia pre štátnu pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach – Súlad s oznámeniami Komisie týkajúcimi sa pomoci vo finančnom sektore v čase finančnej krízy – Legitímna dôvera – Povinnosť odôvodnenia“

Žalobkyne napadli rozhodnutie EK, ktorým vyhlásila štátnu záruku poskytnutú lisabonskej banke za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a ktorým nariadila jej vymáhanie. Všeobecný súd dospel k názoru, že EK sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď v rozhodnutí dospela k záveru, že vzhľadom na skutočnosť, že k 5. júnu 2009 nebol predložený plán reštrukturalizácie alebo likvidácie (čo bolo podmienkou vyhlásenia zlučiteľnosti), štátnu záruku, ako aj jej predĺženie po 5. júni 2009, treba vyhlásiť za nezlučiteľné s vnútorným trhom. EK taktiež oprávnene nariadila vrátenie pomoci a správne určila jej výšku, a preto Všeobecný súd žalobu zamietol.

T-251/11 Rakúska republika v. Európska komisia (11. 12. 2014)

„Štátna pomoc – Energetika – Pomoc v prospech energeticky náročných podnikov – Rakúsky zákon o zelenej elektrine – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Pojem štátna pomoc – Štátne zdroje – Pripísateľnosť štátu – Selektívna povaha – Všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách – Prekročenie právomoci – Rovnosť zaobchádzania“

Všeobecný súd v tomto rozsudku potvrdil správnosť rozhodnutia EK, ktorým posúdila režim rakúskeho zákona, ktorým chce Rakúsko zaviesť čiastočné oslobodenie od povinnosti nakupovať zelenú elektrinu pre energeticky náročné podniky. Stotožnil sa s EK, že čiastočné oslobodenie zahŕňa využitie štátnych zdrojov a má selektívnu povahu. Sporné opatrenie je teda nezlučiteľné s vnútorným trhom.

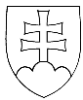
T-58/13 Club Hotel Loutraki a i. v. Európska komisia (8. 1. 2015)

„Štátna pomoc – Prevádzkovanie výherných videoterminálov – Poskytnutie výhradnej licencie Gréckom – Rozhodnutie o neexistencii štátnej pomoci – Pochybenie nezačať formálne zisťovanie – Vážne ťažkosti – Procesné práva zúčastnených osôb – Povinnosť odôvodnenia – Právo na účinnú súdnu ochranu – Výhoda – Spoločné preskúmanie oznámených opatrení“

Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie EK, podľa ktorého výhradné právo na prevádzkovanie 13 hazardných hier a 35 000 výherných videoterminálov, ktoré grécke orgány priznali verejnoprávnemu orgánu pre oblasť hazardných hier na obdobie desiatich rokov, nepredstavuje štátnu pomoc. Vo svojom rozsudku okrem iného skúmal, či EK nepochybila, keď nezačala fázu formálneho zisťovania, ako aj to, či oprávnene konštatovala, že sporné opatrenie neposkytuje držiteľovi sporných výhradných licencií výhodu. Napokon žalobu v celom rozsahu zamietol.

T-1/12 Francúzska republika v. Európska komisia (15. 1. 2015)

„Štátna pomoc – Pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach – Pomoc na reštrukturalizáciu plánovaná francúzskymi orgánmi v prospech SeaFrance SA – Zvýšenie základného imania a pôžičiek poskytnutých SNCF v prospech SeaFrance – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Pojem štátna pomoc – Kritérium

súkromného investora – Usmernenia pre štátnu pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach.“

Všeobecný súd zamietol žalobu Francúzska, ktorou sa pokúsilo o zrušenie rozhodnutia EK, ktorým vyhlásila pomoc, ktorú Francúzsko poskytlo a plánuje poskytnúť na reštrukturalizáciu a záchranu spoločnosti SeaFrance, za štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom. Skúmal najmä, či EK správne uplatnila pri preskúmaní sporného opatrenia test súkromného investora a či správne dospela k záveru, že reštrukturalizačná pomoc spoločnosti SeaFrance bola v rozpore s pravidlami EÚ v oblasti štátnej pomoci.

H. Oblasť: Verejné obstarávanie

T-199/14 R Vanbreda Risks and Benefits v. Európska komisia (4. 12. 2014)

„Konanie o predbežných opatreniach – Verejné zákazky na služby – Zadávacie konanie – Poskytovanie služieb poistného krytia majetku a osôb – Odmietnutie ponuky uchádzača – Návrh na odklad vykonateľnosti – Prípustnosť – Fumus boni iuris – Naliehavosť – Vyvažovanie záujmov“

Všeobecný súd v tomto rozhodnutí o nariadení predbežného opatrenia zmenil svoju doterajšiu doktrínu, resp. stanovil výnimku z nej. Podľa tradičnej judikatúry musí navrhovateľ na vydanie predbežného opatrenia splniť dve podmienky, a to preukázať, že jeho prípad je *prima facie* odôvodnený z hľadiska skutkového a právneho (tzv. podmienka *fumus boni iuris*), a preukázať naliehavosť v zmysle potreby predísť *vážnej a nenapraviteľnej* ujme na záujmoch navrhovateľa. Pravidlom je, že súd nepokladá podmienku nenahraditeľnej ujmy za splnenú pri ujme čisto peňažnej povahy, keďže tá sa vždy dá napraviť primeraným odškodnením. V tomto prípade ide o žalobu proti rozhodnutiu o zadaní zákazky inému uchádzačovi, pričom žalobkyňa sa domáhala vydania predbežného opatrenia, ktorým sa EK zakáže toto rozhodnutie vykonať. Hroziaca škoda teda bola finančnej povahy, Všeobecný súd však predbežné opatrenie vydal. Odôvodnil to tým, že vzhľadom na dostatočne zjavnú a závažnú povahu protiprávnosti na strane EK musí byť podmienka naliehavosti pokladaná za splnenú aj napriek tomu, že hroziaca škoda nie je nenapraviteľnej povahy.¹⁹

---

¹⁹ Proti tomuto uzneseniu už EK medzičasom podala odvolanie, zapísané do registra Súdneho dvora pod číslom C-35/15 P(R).